KOMISSION ASETUS (EY) N:o 796/2004

annettu 21 päivänä 2004

yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ([1]) ja erityisesti sen 7 artiklan 1 kohdan, 10 artiklan 3 kohdan, 24 artiklan 2 kohdan, 34 artiklan 2 kohdan, 52 artiklan 2 kohdan ja 145 artiklan b, c, d, g, j, k, l, m, n ja p alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 otetaan käyttöön tilatukijärjestelmä ja eräitä muita suorien tukien järjestelmiä. Siihen on myös sisällytetty useita nykyisiä suorien tukien järjestelmiä. Lisäksi siinä vahvistetaan periaate, jonka mukaan viljelijään, joka ei täytä eräitä kansanterveyteen, eläinten terveyteen, kasvien terveyteen, ympäristöön tai eläinten hyvinvointiin liittyviä edellytyksiä (”täydentävät ehdot”), voidaan soveltaa suorien tukien osalta vähennyksiä tai poissulkemisia.

(2) Vuonna 1992 toteutetulla yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksella käyttöön otetut suorien tukien järjestelmät, joita kehitettiin edelleen Agenda 2000 -toimenpiteiden yhteydessä, on sisällytetty yhdennettyyn hallinto- ja valvontajärjestelmään, jäljempänä ”yhdennetty järjestelmä”. Kyseinen järjestelmä on osoittautunut tehokkaaksi keinoksi panna täytäntöön suorien tukien järjestelmät. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 perustana on yhdennetty järjestelmä, johon sekä kyseisessä asetuksessa käyttöön otettujen suorien tukien järjestelmät että täydentäviin ehtoihin liittyvien velvollisuuksien noudattamisen hallinto ja valvonta vahvistetaan kuuluvaksi.

(3) Sen vuoksi on asianmukaista kumota tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdennetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11 päivänä joulukuuta 2001 annettu komission asetus (EY) N:o 2419/2001 ([2]) ja ottaa tämän asetuksen perustaksi asetuksessa (EY) N:o 2419/2001 vahvistetut periaatteet.

(4) Selkeyden vuoksi on asianmukaista säätää tietyistä määritelmistä.

(5) Asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädetään täydentäviin ehtoihin kuuluvista jäsenvaltioiden ja yksittäisten viljelijöiden velvollisuuksista, jotka liittyvät pysyvien laidunten säilyttämiseen. On tarpeen vahvistaa yksityiskohdat, jotka koskevat säilytettävän pysyvän laitumen ja peltomaan osuuksien määrittelemistä, ja säätää viljelijöiden velvollisuuksista silloin kun todetaan kyseisen osuuden pienenevän pysyvänä laitumena olevan maan tappioksi.

(6) Tehokkaan valvonnan takaamiseksi ja sen estämiseksi, että samassa jäsenvaltiossa voitaisiin jättää eri maksajavirastoille useita tukihakemuksia, jäsenvaltioiden olisi säädettävä yhtenäisestä järjestelmästä, jolla yhdennettyyn järjestelmään tukihakemuksia jättävien viljelijöiden tunnistetiedot kirjataan.

(7) On tarpeen vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt viljelylohkojen tunnistamisjärjestelmän osalta, jota jäsenvaltioiden on käytettävä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 20 artiklan mukaisesti. Kyseisen säännöksen mukaan on käytettävä tietokoneistettua maantieteellistä tietojärjestelmätekniikkaa (paikkatietojärjestelmä). On tarpeen selventää, millä tasolla järjestelmän olisi toimittava, sekä niiden tietojen yksityiskohtaisuus, jotka paikkatietojärjestelmän olisi sisällettävä.

(8) Lisäksi koska asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 4 luvussa otetaan käyttöön pähkinöiden pinta-alatuki, paikkatietojärjestelmään olisi lisättävä uusi tietokokonaisuus. On kuitenkin asianmukaista vapauttaa asianomaiset jäsenvaltiot kyseisestä velvollisuudesta, silloin kun taattu enimmäisala on enintään 1 500 hehtaaria, ja säätää sen sijaan korkeammasta paikalla tehtävien tarkastusten asteesta.

([1]) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 21/2004 (EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8).

([2]) EYVL L 327, 12.12.2001, s. 11. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 118/2004 (EUVL L 17, 24.1.2004, s. 7).

(9) Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osastossa säädetyn tilatukijärjestelmän moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä, jonka mukaan tukioikeuksien on oltava jäljitettävissä ja jonka avulla voidaan tehdä muun muassa tilatukijärjestelmän yhteydessä ilmoitettujen alojen ja kunkin viljelijän tukioikeuksien ristiintarkastukset sekä eri tukioikeuksien väliset ristiintarkastukset.

(10) Erilaisten täydentäviin ehtoihin liittyvien velvollisuuksien noudattamisen valvonta edellyttää valvontajärjestelmän ja asianmukaisten seuraamusten käyttöönottoa. Tässä tarkoituksessa jäsenvaltioiden eri viranomaisten on toimitettava tietoja tukihakemuksista, tarkastusnäytteistä, paikalla tehtyjen tarkastusten tuloksista jne. Olisi säädettävä tällaisen järjestelmän peruselementeistä.

(11) Yhteisön taloudellisen edun suojaamisen edistämiseksi olisi säädettävä, että asetuksen (EY) N:o 1782/2003 mukaiset maksut voidaan suorittaa vasta kun tukikelpoisuusedellytyksiä koskevat tarkastukset on tehty.

(12) Asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 annetaan jäsenvaltioille eräiden siinä säädettyjen tukijärjestelmien soveltamista koskeva valinnanmahdollisuus. Tässä asetuksessa on sen vuoksi vahvistettava säännöksiä hallintoon ja valvontaan liittyvien tarpeiden osalta kaikkia mahdollisia valintoja varten. Tässä asetuksessa vahvistettavia tällaisia säännöksiä olisi sen vuoksi sovellettava ainoastaan siltä osin kuin jäsenvaltiot ovat tehneet tällaisia valintoja.

(13) Valvonnan tehokkuuden varmistamiseksi kaikista pinta-alan käyttötavoista ja kyseessä olevista tukijärjestelmistä olisi ilmoitettava samanaikaisesti. Sen vuoksi olisi säädettävä sellaisen yhtenäishakemuksen jättämisestä, joka sisältää kaikki pinta-alaan jollakin tavalla liittyvien tukien hakemukset.

(14) Lisäksi myös sellaisten viljelijöiden, jotka eivät hae tukia, joista on jätettävä yhtenäishakemus, olisi jätettävä sellainen, jos heillä on käytössään maatalousmaata.

(15) Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 34 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on vahvistettava tilatukijärjestelmän tukihakemusten jättämiselle määräpäivä, joka ei saa olla myöhäisempi kuin kunkin vuoden 15 päivä toukokuuta. Koska kaikkiin pinta-alatukihakemuksiin sovelletaan yhtenäishakemusmenettelyä, kyseistä sääntöä olisi sovellettava kaikkiin muihinkin pinta-alaan liittyviin tukihakemuksiin. Suomen ja Ruotsin olisi erityisten ilmasto-olojensa vuoksi sallittava vahvistaa kyseisen säännöksen toisen alakohdan perusteella myöhäisempi määräpäivä, joka ei kuitenkaan saisi olla myöhäisempi kuin 15 päivä kesäkuuta. Lisäksi vastaisuudessa olisi myönnettävä saman oikeusperustan nojalla tapauskohtaisia poikkeuksia silloin kun se on tarpeen jonkin vuoden ilmasto-olosuhteiden vuoksi.

(16) Viljelijän olisi yhtenäishakemuksessaan ilmoitettava paitsi maataloustarkoituksiin käyttämänsä ala myös tukioikeutensa. Lisäksi hamppua, durumvehnää, riisiä, pähkinöitä, energiakasveja, tärkkelysperunaa ja siemeniä koskevia tarkempia tietoja olisi pyydettävä toimitettaviksi yhtenäishakemuksen yhteydessä.

(17) Hakemusmenettelyn yksinkertaistamiseksi ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 22 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi olisi säädettävä, että jäsenvaltioiden olisi mahdollisuuksien mukaan annettava viljelijöille esitäytettyjä lomakkeita.

(18) Tehokkaan valvonnan varmistamiseksi kunkin jäsenvaltion olisi lisäksi määriteltävä sellaisen viljelylohkon vähimmäiskoko, josta voidaan tehdä pinta-alatukihakemus.

(19) Olisi myös säädettävä, että yhtenäishakemuksessa on ilmoitettava alat, joille ei haeta tukea. Alojen eräitä käyttötapoja koskevat täsmälliset tiedot saattavat olla tärkeitä, minkä vuoksi tietyt käyttötavat olisi ilmoitettava erikseen, kun taas muut käyttötavat voidaan ilmoittaa yhden otsikon alla. Sääntöön olisi kuitenkin säädettävä poikkeuksesta, jos jäsenvaltio jo saa tällaiset tiedot.

(20) Jotta viljelijöille sallittaisiin mahdollisimman paljon joustavuutta pinta-alojen käyttöä koskevien suunnitelmien tekemisessä, viljelijöiden olisi sallittava muuttaa yhtenäishakemustaan tavanomaiseen kylvöpäivään asti sillä edellytyksellä, että kaikkien eri tukijärjestelmien vaatimuksia noudatetaan ja että toimivaltainen viranomainen ei ole vielä ilmoittanut viljelijälle virheistä yhtenäishakemuksessa eikä paikalla tehdystä tarkastuksesta, jossa olisi havaittu virheitä muutoksen kohteena olevassa osassa. Muutoksen jälkeen olisi annettava mahdollisuus mukauttaa vastaavat jätettävät todistusasiakirjat tai sopimukset.

(21) Jos jäsenvaltio päättää soveltaa useita eläintukijärjestelmiä, olisi vahvistettava yhteiset säännökset, jotka koskevat eläintukihakemuksiin sisällytettäviä tietoja.

(22) Nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta 17 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 [1] edellytetään, että nautaeläinten pitäjät merkitsevät kyseisiä eläimiä koskevat tiedot atk-pohjaiseen tietokantaan. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 138 artiklan mukaan nautatukijärjestelmässä tukia voidaan maksaa ainoastaan sellaisista eläimistä, jotka on tunnistettu ja rekisteröity asetuksen (EY) N:o 1760/2000 mukaisesti. Atk-pohjainen tietokanta on tullut olennaiseksi tukijärjestelmien hallinnoimisessa. Asianomaisissa tukijärjestelmissä tukihakemuksia jättäville viljelijöille olisi tämän vuoksi varmistettava pääsy asiaankuuluvaan tietoon kohtuullisessa määräajassa.

(23) Jäsenvaltioiden olisi sallittava käyttää atk-pohjaisen tietokannan tietoja yksinkertaistettujen hakumenettelyjen käyttöönottamiseksi sillä edellytyksellä, että atk-pohjainen tietokanta on luotettava. Olisi säädettävä eri vaihtoehdoista, jotta jäsenvaltiot voisivat hyödyntää nautaeläinten atk-pohjaisen tietokannan tietoja tukihakemuksia jätettäessä ja hallinnoitaessa. Jos viljelijän ei tällaisten vaihtoehtojen mukaan tarvitse tunnistaa yksilöllisesti nautaeläimiä, joista hän hakee palkkioita, olisi täsmennettävä, että eläintä, joka on mahdollisesti tukikelpoinen ja jonka osalta havaitaan tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmien noudattamiseen liittyviä sääntöjenvastaisuuksia, voidaan pitää seuraamusten määräämisen kannalta eläimenä, josta on haettu tukea.

(24) Olisi säädettävä lypsylehmäpalkkion ja siihen liittyvien lisätukien hakemusten jättämistä ja sisältöä koskevista tiedoista.

(25) Olisi laadittava yleispuitteet yksinkertaistettujen menettelyjen käyttöönottamiseksi, kun kyseessä ovat viljelijän ja jäsenvaltioiden viranomaisten väliset tiedonannot. Kyseisissä puitteissa olisi säädettävä erityisesti sähköisten välineiden käyttömahdollisuudesta. Olisi kuitenkin varmistettava, että näin käsitellyt tiedot ovat täysin luotettavia ja että tällaisia menettelyjä sovelletaan ilman viljelijöiden välistä syrjintää.

(26) Tukihakemuksissa olevat ilmeiset virheet olisi voitava korjata milloin tahansa.

(27) Tukihakemusten jättämisen sekä pinta-alatukihakemusten ja muiden todistusasiakirjojen muuttamisen määräaikoja olisi ehdottomasti noudatettava, jotta kansalliset viranomaiset voisivat suunnitella tukihakemusten oikeellisuuden tarkastukset ja toteuttaa ne tehokkaasti. Tämän vuoksi olisi säädettävä siitä, millaisissa aikarajoissa myöhässä olevat hakemukset voidaan hyväksyä. Lisäksi olisi säädettävä vähennyksestä, jotta viljelijöitä kannustettaisiin noudattamaan määräaikoja.

(28) Viljelijöiden olisi voitava peruuttaa tukihakemuksensa kokonaan tai osittain milloin tahansa sillä edellytyksellä, että toimivaltainen viranomainen ole vielä ilmoittanut viljelijälle virheistä tukihakemuksessa eikä paikalla tehdystä tarkastuksesta, jossa olisi havaittu virheitä peruutuksen kohteena olevassa osassa.

(29) Yhdennetyssä järjestelmässä hallinnoituja tukijärjestelmiä koskevien säännösten noudattamista olisi valvottava tehokkaasti. Tätä varten ja valvonnan yhdenmukaisuuden varmistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa on tarpeen vahvistaa yksityiskohtaisesti tukijärjestelmien osalta vahvistettujen tukikelpoisuusedellytysten ja täydentäviin ehtoihin liittyvien velvollisuuksien hallinnollisten ja paikalla tehtävien tarkastusten tekemistä koskevat perusteet ja tekniset menettelyt. Lisäksi tukikelpoisuusedellytysten noudattamista koskevat tarkastukset paikalla olisi yleensä tehtävä ennalta ilmoittamatta. Jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa yhdistettävä tämän asetuksen mukaisia tarkastuksia.

(30) Olisi määriteltävä niiden viljelijöiden vähimmäismäärä, jotka on eri tukijärjestelmissä tarkastettava paikalla. Jos jäsenvaltio päättää soveltaa useita eläintukijärjestelmiä, niiden viljelijöiden osalta, jotka hakevat tukia kyseisissä nautajärjestelmissä, olisi säädettävä yhdennetystä tilakohtaisesta lähestymistavasta.

(31) Kun todetaan huomattavia sääntöjenvastaisuuksia, paikalla tehtävien tarkastusten määrää olisi lisättävä kuluvana ja seuraavana vuonna, jotta saavutettaisiin riittävä varmuustaso kyseisten tukihakemusten oikeellisuuden osalta.

(32) Paikalla tehtävien tarkastusten vähimmäismäärän muodostava otos olisi valittava osittain riskianalyysin perusteella ja osittain satunnaisotantana. Riskianalyysiä varten huomioon otettavat pääseikat olisi täsmennettävä.

(33) Paikalla tehtäviin tarkastuksiin ei tukihakemuksia jättävien viljelijöiden osalta välttämättä tarvitse sisällyttää kaikkia yksittäisiä eläimiä tai viljelylohkoja. Joissakin tapauksissa tarkastuksia voidaan tehdä otosten perusteella. Niissä

[1] EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1 Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Tsekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, annetulla asiakirjalla. – Liite II: Luettelo, jota tarkoitetaan liittymisasiakirjan 20 artiklassa –6. Maatalous –B. Eläinlääkintää ja kasvinsuojelua koskeva lainsäädäntö – I. Eläinlääkintää koskeva lainsäädäntö. (EUVL L 236, 23.9.2003, s. 381).

tapauksissa, joissa tämä sallitaan, otosta olisi kuitenkin suurennettava niin, että varmuustaso on riittävä ja edustava. Joissakin tapauksissa otos voidaan laajentaa täysimittaiseksi valvonnaksi. Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava tarkastettavaa otosta valittaessa noudatettavat perusteet.

(34) Paikalla tehtävien tarkastusten tehokkuuden varmistamiseksi on tärkeää, että tarkastukset tekevä henkilöstö on tietoinen paikalla tehtäviin tarkastuksiin valitsemisen syistä. Jäsenvaltioiden olisi pidettävä tällaisista tiedoista rekisteriä.

(35) Lisäksi jotta kansalliset viranomaiset ja yhteisön toimivaltainen viranomainen voisivat seurata paikalla tehtäviä tarkastuksia, tarkastuksia koskevat tiedot olisi merkittävä tarkastuskertomukseen. Viljelijällä tai tämän edustajalla olisi oltava mahdollisuus allekirjoittaa kertomus. Kaukokartoitustarkastusten osalta jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus säätää, että tätä oikeutta voidaan käyttää ainoastaan silloin, kun tarkastuksissa ilmenee sääntöjenvastaisuuksia. Jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, viljelijän olisi paikalla tehtävien tarkastusten luonteesta riippumatta saatava jäljennös kertomuksesta.

(36) Pinta-alojen paikalla tehtävät tarkastukset ovat yleensä kaksiosaisia: ensin ilmoitetut viljelylohkot tarkastetaan ja mitataan graafisen aineiston, ilmakuvien jne. perusteella. Toiseksi lohkot tarkastetaan fyysisesti viljelylohkojen tosiasiallisen koon tarkistamiseksi ja ilmoitetun viljelykasvin ja sen laadun tarkistamiseksi kyseessä olevan tukijärjestelmän mukaan. Tarvittaessa olisi tehtävä mittauksia. Fyysinen tarkastus voidaan tehdä otoksen perusteella.

(37) Olisi vahvistettava pinta-alojen määrittämistä ja mittausmenetelmiä koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Kokemus on osoittanut, että jos tuki maksetaan tiettyjen kasvien tuotannolle, pinta-alatukikelpoisten viljelylohkojen alaa määritettäessä on tarpeen määrittää lohkojen tiettyjen piirteiden, erityisesti pensasaitojen, ojien tai aitojen sallittu leveys. Erityisten ympäristöön liittyvien tarpeiden vuoksi on asianmukaista sallia tietty joustavuus niiden enimmäisleveyksien osalta, jotka on otettu huomioon vahvistettaessa alueellisia satoja.

(38) Kun alat ilmoitetaan tuen saamiseksi tilatukijärjestelmässä, olisi sovellettava eriytettyä lähestymistapaa, koska tällaisiin tukiin ei enää liity tuotantovelvollisuutta.

(39) Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 99 artiklassa tarkoitetun siementukijärjestelmän ominaispiirteiden vuoksi olisi säädettävä erityisistä valvontaa koskevista säännöksistä.

(40) Olisi vahvistettava edellytykset kaukokartoituksen käytölle paikalla tehtävissä tarkastuksissa ja säädettävä, että silloin kun kuvatulkinnassa ei saada selviä tuloksia, on tehtävä fyysisiä tarkastuksia.

(41) Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 52 artiklassa säädetään hampun tetrahydrokannabinolipitoisuuden erityisistä tarkastuksista silloin kun viljelijä viljelee hamppua tilatukijärjestelmässä ilmoitetuilla lohkoilla. Tällaisia tarkastuksia koskevat tiedot olisi vahvistettava.

(42) Jos jäsenvaltio päättää soveltaa useita eläintukijärjestelmiä, olisi täsmennettävä paikalla tehtävien tarkastusten aikataulu ja vähimmäissisältö silloin kun tukia haetaan kyseisissä järjestelmissä. Jotta tukihakemuksissa olevien ja nautaeläinten atk-pohjaiseen tietokantaan tehtävien ilmoitusten oikeellisuuden tarkastukset olisivat tehokkaita, on olennaista tehdä useimmat tällaisista paikalla tehtävistä tarkastuksista silloin kun eläimiä on vielä pidettävä tilalla pitovelvoitteen mukaisesti.

(43) Jos jäsenvaltio päättää soveltaa useita eläintukijärjestelmiä, olisi varmistettava, että yhteisön tukea myönnetään ainoastaan tunnistetuille ja rekisteröidyille nautaeläimille, koska nautaeläinten asianmukainen tunnistaminen ja rekisteröinti on asetuksen (EY) N:o 1782/2003 138 artiklan mukainen tukikelpoisuusedellytys. Tällaisia tarkastuksia olisi tehtävä myös nautaeläimille, joista ei ole vielä haettu tukea, mutta joista voidaan vastaisuudessa tehdä tukihakemus, koska monien nautatukijärjestelmien rakenteen vuoksi tällaisista nautaeläimistä haetaan useissa tapauksissa tukea vasta sen jälkeen, kun ne ovat jo lähteneet tilalta.

(44) Jos jäsenvaltio päättää soveltaa teurastuspalkkiojärjestelmää, teurastamoissa tehtäville tarkastuksille olisi vahvistettava erityissäännökset sen varmistamiseksi, että eläimet, joista tukea on haettu, ovat tukikelpoisia ja että atk-pohjaisen tietokannan tiedot ovat oikeita. Jäsenvaltioiden olisi sallittava soveltaa kahta eri perustetta valitessaan teurastamoita näihin tarkastuksiin.

(45) Silloin kun teurastuspalkkio myönnetään kyseisen nautaeläimen viennin jälkeen, vientiin yleisesti liittyvien yhteisön valvontasäännösten lisäksi on tarkastusten erilaisten tavoitteiden vuoksi tarpeen vahvistaa erityissäännöksiä.

(46) Eläintuen osalta säädettyjä valvontasäännöksiä olisi tarpeen mukaan sovellettava myös asetuksen (EY) N:o 1782/2003 133 artiklan mukaisiin lisätukiin.

(47) Erityiset valvontasäännökset on vahvistettu yksityiskohtaisista säännöistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 täytäntöönpanemiseksi tarkastusten vähimmäistason osalta tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän puitteissa 23 päivänä kesäkuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1082/2003 [1] perusteella. Silloin kun tällaisia tarkastuksia tehdään kyseisen asetuksen nojalla, tulokset olisi sisällytettävä tarkastuskertomuksiin yhdennettyä järjestelmää varten.

(48) Lypsylehmäpalkkiota ja niihin liittyviä lisätukia koskevien hakemusten osalta tärkein tukikelpoisuusedellytys on maitomäärä, joka voidaan tuottaa viljelijän viitekiintiössä, ja se, onko viljelijä tosiasiallisesti maidontuottaja. Viitemäärä on jo jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tiedossa. Pääedellytys, joka on tarkastettava paikalla, on se, onko viljelijä maidontuottaja. Tällaiset tarkastukset voidaan tehdä erityisesti viljelijän kirjanpidon tai muiden rekisterien perusteella.

(49) Asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 otetaan käyttöön täydentäviin ehtoihin liittyviä velvollisuuksia viljelijöille, jotka saavat tukia kaikissa kyseisen asetuksen liitteessä I luetelluissa suorien tukien järjestelmissä. Siinä säädetään tuen vähentämistä ja tuen ulkopuolelle jättämistä koskevasta järjestelmästä silloin kun kyseisiä velvollisuuksia ei noudateta. Kyseisen järjestelmän yksityiskohdat olisi vahvistettava.

(50) Olisi vahvistettava yksityiskohdat, jotka koskevat sitä, mitkä jäsenvaltioiden viranomaiset tarkastavat täydentäviin ehtoihin liittyvien velvollisuuksien noudattamisen.

(51) Joissakin tapauksissa jäsenvaltioiden saattaisi olla hyödyllistä tehdä täydentäviin ehtoihin liittyvien velvollisuuksien hallinnolliset tarkastukset. Kyseistä valvontavälinettä ei pitäisi tehdä jäsenvaltioille pakolliseksi, mutta olisi hyödyllistä säätää sen käyttömahdollisuudesta.

(52) Täydentäviin ehtoihin liittyvien velvollisuuksien noudattamiselle olisi vahvistettava tarkastusten vähimmäisaste. Tarkastusasteeksi olisi vahvistettava yksi prosentti kunkin valvontaviranomaisen toimivaltaan kuuluvista viljelijöistä, jotka olisi valittava asianmukaisen riskianalyysin perusteella. Otos olisi valittava joko tukikelpoisuuden osalta paikalla tehtäviin tarkastuksiin valittujen viljelijöiden muodostamista otoksista tai kaikkien suoria tukia koskevia tukihakemuksia tekevien viljelijöiden joukosta. Jälkimmäisessä tapauksessa olisi sallittava eräitä vaihtoehtoja.

(53) Yleisesti ottaen paikalla tehtävien tarkastusten olisi täydentäviin ehtoihin liittyvien velvollisuuksien erilaisuus huomioon ottaen kohdistuttava kaikkiin velvollisuuksiin, joiden noudattaminen voidaan tarkastaa kyseisen tarkastuskäynnin aikana. Lisäksi jos joidenkin vaatimusten ja standardien osalta ei käynnin aikana voida selkeästi todeta rikkomisia, tarkastajan olisi määriteltävä tapaukset, joiden osalta on tarvittaessa tehtävä lisätarkastuksia.

(54) Olisi vahvistettava säännöt yksityiskohtaisten erityisten tarkastuskertomusten laatimiseksi. Erikoistuneiden tarkastajien olisi ilmoitettava havainnoista ja niiden vakavuudesta, jotta maksajavirasto voi tehdä niihin liittyviä vähennyksiä tai tapauksen mukaan päättää suorien tukien ulkopuolelle jättämisestä.

(55) Yhteisön taloudellisten etujen suojaamiseksi olisi toteutettava riittävät toimenpiteet sääntöjenvastaisuuksien ja petosten estämiseksi. Olisi säädettävä erillisistä säännöksistä silloin kun sääntöjenvastaisuuksia havaitaan eri tukijärjestelmien tukikelpoisuusedellytysten osalta.

(56) Asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädetyn, täydentäviin ehtoihin liittyvän tuen vähentämistä ja tuen ulkopuolelle jättämistä koskevan järjestelmän tavoite on kuitenkin erilainen: se kannustaa viljelijöitä noudattamaan jo voimassa olevaa täydentävien ehtojen eri aloja koskevaa lainsäädäntöä.

(57) Suhteellisuusperiaatteen sekä tukikelpoisuusedellytysten osalta ylivoimaisiin esteisiin, poikkeuksellisiin olosuhteisiin ja luonnonolosuhteisiin liittyvien erityisongelmien huomioon ottamiseksi olisi säädettävä vähennyksistä ja poissulkemisista. Kun kyseessä ovat täydentäviin ehtoihin liittyvät velvollisuudet, vähennyksiä ja poissulkemisia voidaan soveltaa vain, jos viljelijän toiminta johtuu laiminlyönnistä tai tahallisuudesta. Vähennysten ja poissulkemisten olisi oltava eriasteisia sääntöjenvastaisuuden vakavuuden mukaan. Ankarimmillaan viljelijä pitäisi sulkea kokonaan pois yhdestä tai useammasta tukijärjestelmästä tietyksi ajaksi. Niissä olisi tukikelpoisuusedellytysten osalta otettava huomioon eri tukijärjestelmien ominaispiirteet.

(58) Pinta-alatukihakemuksissa sääntöjenvastaisuudet tavallisesti liittyvät osaan pinta-alasta. Jonkin lohkon osalta liikaa ilmoitettu ala voidaan sen vuoksi korvata liian pieneksi ilmoitetulla alalla saman viljelykasviryhmän muilla lohkoilla. Olisi säädettävä, että tukihakemuksia mukautetaan tietyn sallitun poikkeaman rajoissa vain tosiasiallisesti määritettyyn alaan ja että vähennyksiä sovelletaan vasta kun kyseinen sallittu poikkeama ylittyy.

[1] EUVL L 156, 25.6.2003, s. 9.

(59) Sen vuoksi on tarpeen määrittää alat, jotka kuuluvat samaan viljelykasviryhmään. Tilatukijärjestelmän soveltamiseksi ilmoitettujen alojen olisi periaatteessa kuuluttava samaan viljelykasviryhmään. Olisi kuitenkin vahvistettava erityissäännöt sen määrittämiseksi, mitkä tukioikeudet on aktivoitu, jos ilmoitetun alan ja määritetyn alan välillä on eroja. Lisäksi kesannointioikeudet olisi aktivoitava ennen muita tukioikeuksia asetuksen (EY) N:o 1782/2003 54 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Tässä yhteydessä olisi vahvistettava säännökset kahta tilannetta varten. Ensinnäkin kesannointioikeuksien aktivoimiseksi kesannointialaksi ilmoitettu ala, jonka osalta havaitaan, ettei se ole kesannoituna, olisi vähennettävä tilatukijärjestelmän soveltamiseksi ilmoitetusta kokonaisalasta määrittämättömänä alana. Toiseksi samoin olisi meneteltävä tilanteessa, jossa kesannointioikeuksia vastaavaa alaa ei ole aktivoitu, jos samanaikaisesti alan osalta aktivoidaan muita tukioikeuksia.

(60) On tarpeen vahvistaa erityiset säännökset tärkkelysperunan ja siementen tukijärjestelmissä tehtävien tukihakemusten erityispiirteiden huomioon ottamiseksi. Silloin kun jäsenvaltio päättää soveltaa useita eläintukijärjestelmiä, ei pitäisi soveltaa seuraamuksia, jos eläintukea hakeva viljelijä ilmoittaa rehualoja tässä tarkoituksessa mutta tällaisten alojen liian suureksi ilmoittaminen ei johda korkeampiin eläinpalkkioihin.

(61) Eläintukihakemuksissa sääntöjenvastaisuudesta seuraa, että asianomainen eläin ei ole enää tukikelpoinen. Vähennyksiä olisi ryhdyttävä soveltamaan silloin kun ensimmäisen eläimen osalta havaitaan sääntöjenvastaisuuksia, mutta vähennyksen tasosta riippumatta seuraamusten olisi oltava lievempiä, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan enintään kolmen eläimen osalta. Kaikissa muissa tapauksissa seuraamuksen ankaruuden olisi riiputtava niiden eläinten lukumäärän prosenttiosuudesta, joiden osalta sääntöjenvastaisuuksia havaitaan.

(62) Viljelijöiden olisi sallittava korvata nautaeläimiä ja lampaita/vuohia asianmukaisissa alakohtaisissa säännöissä sallituissa rajoissa. Jos viljelijä ei luonnonolosuhteiden vuoksi pysty täyttämään alakohtaisten sääntöjen mukaisia pitovelvoitteitaan, vähennyksiä ja poissulkemisia ei pitäisi soveltaa.

(63) Jos jäsenvaltio päättää soveltaa teurastuspalkkiota, olisi säädettävä tapauksista, joissa teurastamo antaa väärän todistuksen tai ilmoituksen joko vakavan laiminlyönnin vuoksi tai tahallisesti, koska teurastamot ovat merkittävässä asemassa joidenkin nautaeläinten tukijärjestelmien moitteettoman toiminnan kannalta.

(64) Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 133 artiklassa säädettyihin lisätukiin liittyvien sääntöjenvastaisuuksien osalta jäsenvaltioiden olisi säädettävä seuraamuksista, jotka vastaavat pinta-alatuki- ja eläintukijärjestelmien yhteydessä säädettyjä seuraamuksia, jollei se ole aiheetonta. Tällöin jäsenvaltioiden olisi säädettävä vastaavista sopivista seuraamuksista.

(65) Olisi vahvistettava lypsylehmäpalkkiota ja lisätukia koskevista vähennyksistä ja seuraamuksista, jos tukea hakeva viljelijä ei noudata maidontuotantovelvoitettaan.

(66) Kun kyseessä ovat täydentäviin ehtoihin liittyvät velvollisuudet, olisi säädettävä suhteellisuusperiaatteen soveltamiseksi tehtäviä vähennyksiä ja poissulkemisia lukuun ottamatta, että saman täydentäviin ehtoihin liittyvän velvollisuuden toistuvia noudattamatta jättämisiä olisi pidettävä sääntöjen tahallisena noudattamatta jättämisenä.

(67) Tukikelpoisuusedellytysten osalta vähennyksiä ja poissulkemisia ei pitäisi yleisesti ottaen soveltaa, jos viljelijä on esittänyt asiasisällöllisesti oikeaa tietoa tai jos hän voi muuten osoittaa, että virhe ei ole hänen tekemänsä.

(68) Kansallisille toimivaltaiselle viranomaiselle milloin tahansa virheellisistä tukihakemuksista ilmoittaneiden viljelijöiden osalta ei pitäisi virheellisyyden syistä riippumatta soveltaa tuen vähennyksiä tai tuen ulkopuolelle jättämistä, sillä edellytyksellä, että viljelijälle ei ole annettu tietoa toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta tehdä tarkastus paikalla ja että viranomainen ei ole jo ilmoittanut viljelijälle hakemuksessa olevista sääntöjenvastaisuuksista. Samaa olisi sovellettava atk-pohjaisen tietokannan virheellisiin tietoihin, jotka liittyvät sekä sellaisiin ilmoitettuihin nautaeläimiin, joiden osalta tällaiset sääntöjenvastaisuudet ovat paitsi täydentäviin ehtoihin liittyvän velvollisuuden myös tukikelpoisuusedellytysten noudattamatta jättämistä, että sellaisiin nautaeläimiin, joista ei ole haettu tukea, jos sääntöjenvastaisuudet koskevat vain täydentäviin ehtoihin liittyviä velvollisuuksia.

(69) Pienten määrien hallinnointi on vaivalloista jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Sen vuoksi on aiheellista sallia, että jäsenvaltiot eivät maksa tiettyä vähimmäismäärää pienempiä määriä eivätkä vaadi aiheettomasti maksettujen määrien takaisin maksamista silloin kun määrät ovat vähäisiä.

(70) Olisi vahvistettava erityiset yksityiskohtaiset säännökset sen varmistamiseksi, että saman viljelijän yhteen tai useampaan tukihakemukseen sovellettavia eri vähennyksiä sovelletaan kohtuutta noudattaen. Tässä asetuksessa säädettyjä vähennyksiä ja poissulkemisia olisi sovellettava rajoittamatta muista yhteisön säännöksistä tai kansallisesta lainsäädännöstä johtuvien lisäseuraamuksien soveltamista.

(71) Jos viljelijä ei ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi kykene täyttämään alakohtaisten sääntöjen mukaisia velvollisuuksiaan, hänen ei pitäisi menettää oikeuttaan tukeen. Olisi täsmennettävä, millaisia tilanteita toimivaltaiset viranomaiset voivat erityisesti pitää poikkeuksellisina olosuhteina.

(72) Jotta vilpittömän mielen periaatetta sovellettaisiin yhdenmukaisesti koko yhteisössä, olisi säädettävä edellytyksistä, joilla kyseiseen periaatteeseen voidaan vedota perittäessä takaisin aiheettomasti maksettuja määriä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mitä yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1258/1999 ([1]) säädetään asianomaisiin menoihin suhtautumisesta tilien tarkastamisen ja hyväksymisen yhteydessä.

(73) Olisi vahvistettava koko tilan luovuttamisen seuraamuksia koskevat säännöt, koska siirtoihin liittyy eräitä yhdennettyyn järjestelmään kuuluvien suorien tukien järjestelmän mukaisia velvollisuuksia.

(74) Yleisesti ottaen jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat lisätoimenpiteet tämän asetuksen moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi avustettava toisiaan tarvittaessa.

(75) Komissiolle olisi tarvittaessa ilmoitettava kaikista toimenpiteistä, joita jäsenvaltiot toteuttavat yhdennetyn järjestelmän täytäntöönpanon muuttamiseksi. Yhdennetyn järjestelmän valvomiseksi tehokkaasti jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle eräitä vuotuisia valvontatilastojaan. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi annettava komissiolle tiedoksi toimenpiteet, joita ne toteuttavat maa-alojen säilyttämiseksi pysyvänä laitumena.

(76) Olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 1782/2003 10 artiklan mukaisesti tuen mukauttamisen vuoksi sovellettavien vähennysten laskuperustaa, siitä johtuvaa määrärahojen jakoperustetta sekä kyseisen asetuksen 12 artiklassa säädetyn lisätuen määrän laskemista sen määrittämiseksi, onko kyseisessä artiklassa tarkoitettu 5 000 euron yläraja saavutettu.

(77) Tätä asetusta olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2005. Asetus (EY) N:o 2419/2001 olisi kumottava samasta päivästä lähtien. Kyseistä asetusta olisi kuitenkin edelleen sovellettava ennen 1 päivää tammikuuta 2005. alkaneisiin markkinointivuosiin tai palkkiojaksoihin liittyviin tukihakemuksiin. Erityissäännökset ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että asetuksessa (EY) N:o 2419/2001 vahvistettujen sääntöjen mukaisesti sovellettavat vähennykset eivät menettäisi merkitystään tähän uuteen järjestelmään siirryttäessä.

(78) [Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat suorien tukien hallintokomitean lausunnon mukaiset],

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSA

SOVELTAMISALA JA YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 II osastossa säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdennetyn valvonta- ja valvontajärjestelmän, jäljempänä ”yhdennetty järjestelmä”, soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Sillä ei rajoiteta yksittäisiä tukijärjestelmiä koskevissa asetuksissa vahvistettujen erityissäännösten soveltamista.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

(1) ”Pelto” tarkoittaa kasvien tuotantoa varten viljeltyä maata ja kesannoitua maata tai maata, joka säilytetään maatalouden ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 5 artiklan mukaisesti, tai maata, jolla on kasvihuoneita tai kiinteä tai irtonainen suoja.

(2) ”Pysyvä laidun” tarkoittaa maata, jota käytetään vähintään viisi vuotta heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien kasvattamiseen joko luonnollisesti (itseuudistuva) tai viljelemällä (kylvämällä) ja joka ei kuulu tilan viljelykiertojärjestelmään.

(3) ”Nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä” tarkoittaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 ([2]) säädettyä nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmää.

(4) ”Korvamerkki” tarkoittaa asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan a alakohdassa ja 4 artiklassa tarkoitettua korvamerkkiä kunkin eläimen yksilölliseksi tunnistamiseksi.

([1]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

([2]) EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1.

(5) ”Nautaeläinten atk-pohjainen tietokanta” tarkoittaa asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan b alakohdassa ja 5 artiklassa tarkoitettua atk-pohjaista tietokantaa.

(6) ”Eläinpassi” tarkoittaa asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan c alakohdassa ja 6 artiklassa tarkoitettua eläinpassia.

(7) ”Rekisteri” tarkoittaa eläintenpitäjien neuvoston direktiivin 92/102/ETY ([1]) 4 artiklan, neuvoston asetuksen (EY) N:o 21/2004 ([2]) 5 artiklan tai asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan d alakohdan ja 7 artiklan mukaisesti pitämää rekisteriä.

(8) ”Nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän osat” tarkoittaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklassa tarkoitettuja osia.

(9) ”Tunnistuskoodi” tarkoittaa asetuksen (EY) N:o 1760/2000 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tunnistuskoodia.

(10) ”Sääntöjenvastaisuus” tarkoittaa kyseisen tuen myöntämistä koskevien sääntöjen noudattamatta jättämistä.

(11) ”Yhtenäishakemus” tarkoittaa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III ja IV osastossa säädettyihin tilatukijärjestelmään ja muihin pinta-alatukijärjestelmiin liittyvää suoria tukia koskevaa hakemusta.

(12) ”Pinta-alatukijärjestelmät” tarkoittaa tilatukijärjestelmää ja kaikkia asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osastossa säädettyjä tukijärjestelmiä, lukuun ottamatta kyseisen osaston 7, 11 ja 12 luvussa säädettyjä tukijärjestelmiä.

(13) ”Eläintukihakemus” tarkoittaa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 11 luvussa säädettyihin lammas- ja vuohipalkkiojärjestelmiin ja 12 luvussa säädettyihin naudanlihatukijärjestelmiin liittyviä tukihakemuksia.

(14) ”Lypsylehmäpalkkiohakemus” tarkoittaa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 7 luvussa säädettyihin lypsylehmäpalkkioiden ja lisätukien järjestelmään liittyviä tukihakemuksia.

(15) ”Käyttö” tarkoittaa pinta-alan käyttöä viljelykasvi- tai kasvustotyypin kasvattamiseksi tai viljelykasvin puuttumista.

(16) ”Nautatukijärjestelmät” tarkoittaa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 121 artiklassa tarkoitettuja tukijärjestelmiä.

(17) ”Lammas-/vuohitukijärjestelmät” tarkoittaa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 111 artiklassa tarkoitettuja tukijärjestelmiä.

(18) ”Nautaeläimet, joista on haettu tukea” tarkoittaa nautaeläimiä, joista on tehty eläintukihakemus nautatukijärjestelmissä.

(19) ”Nautaeläimet, joista ei ole haettu tukea” tarkoittaa nautaeläimiä, joista ei ole vielä haettu tukea, mutta jotka ovat mahdollisesti tukikelpoisia nautatukijärjestelmissä.

(20) ”Pitoaika” tarkoittaa ajanjaksoa, jonka eläin, josta tukea on haettu, on pidettävä tilalla seuraavien säännösten mukaisesti:

a) urospuolisista nautaeläimistä myönnettävän erityispalkkion osalta: naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 yksityiskohtaisista säännöistä palkkiojärjestelmien soveltamisen osalta 28 päivänä lokakuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2342/1999 ([3]) 5 artikla ja 9 artikla;

b) emolehmäpalkkion osalta: asetuksen (EY) N:o 2342/1999 16 artikla;

c) teurastuspalkkion osalta: asetuksen (EY) N:o 2342/1999 37 artikla;

d) lammas- ja vuohitukien osalta: lampaan- ja vuohenlihaalan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2529/2001 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä palkkiojärjestelmien osalta sekä asetuksen (EY) N:o 2419/2001 muuttamisesta 21 päivänä joulukuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2550/2001 ([4])

(21) ”Eläintenpitäjä” tarkoittaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on vastuussa eläimistä pysyvästi tai tilapäisesti, myös kuljetuksen tai kaupanpitämisen aikana.

(22) ”Määritetty pinta-ala” tarkoittaa pinta-alaa, jonka osalta kaikki tuen myöntämiseksi säädetyt edellytykset täyttyvät. Kun kyseessä on tilatukijärjestelmä, ilmoitettua alaa voidaan pitää määritettynä vain, jos siihen liittyy vastaava määrä tukioikeuksia.

(23) ”Määritetty eläin” tarkoittaa eläintä, jonka osalta kaikki tuen myöntämiseksi säädetyt edellytykset täyttyvät.

(24) ”Palkkiokausi” tarkoittaa kautta, johon tukihakemukset viittaavat riippumatta niiden jättöajankohdasta.

(25) ”Paikkatietojärjestelmä” tarkoittaa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 20 artiklassa tarkoitettua tietokoneistettua maantieteellistä tietojärjestelmätekniikkaa.

([1]) EYVL L 355, 5.12.1992, s. 32.

([2]) EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8.

([3]) EYVL L 281, 4.11.1999, s. 30. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1473/2003 (EUVL L 211, 21.8.2003, s. 12).

([4]) EYVL L 341, 22.12.2001, s. 105. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2307/2003 (EUVL L 342, 30.12.2003, s. 11). 2 artiklan 3 kohta.

(26) ”Viitelohko” tarkoittaa maantieteellisesti rajattua aluetta, jolla on asetuksen (EY) N:o 1782/2003 18 artiklassa tarkoitetussa jäsenvaltion tunnistusjärjestelmässä paikkatietojärjestelmään kirjattu oma tunniste.

(27) ”Graafinen aineisto” tarkoittaa karttoja ja muita asiakirjoja, joiden välityksellä paikkatietojärjestelmän sisältö toimitetaan tuen hakijoille ja jäsenvaltioille.

(28) ”Kansallinen geodeettinen koordinaattijärjestelmä” tarkoittaa viitekoordinaattijärjestelmää, jonka avulla standardoidut mittaukset ja tunnistaminen ovat mahdollisia koko jäsenvaltiossa; jos käytetään erilaisia järjestelmiä, niiden on oltava kussakin jäsenvaltiossa yhteensopivia.

(29) ”Maksajavirasto” tarkoittaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 ([1]) 4 artiklassa tarkoitettuja viranomaisia ja elimiä.

(30) ”Täydentävät ehdot” tarkoittaa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 4 artiklassa tarkoitettuja lakisääteisiä hoitovaatimuksia ja 5 artiklassa tarkoitettuja hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksia.

(31) ”Täydentävien ehtojen alat” tarkoittaa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen lakisääteisten hoitovaatimusten eri aloja ja kyseisen asetuksen liitteessä IV vahvistettua hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusta.

(32) ”Säädös” tarkoittaa kutakin asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä III lueteltua direktiiviä ja asetusta; kyseisen asetuksen liitteessä III olevassa 6, 7, 8 ja 8 a kohdassa luetellut direktiivi ja asetukset muodostavat yhden säädöksen.

(33) ”Standardi” tarkoittaa jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 1782/2003 5 artiklan ja liitteen IV mukaisesti määrittelemiä standardeja.

(34) ”Vaatimus” tarkoittaa kyseistä ilmaisua täydentävien ehtojen yhteydessä käytettäessä kutakin mistä tahansa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä III tarkoitetusta tietyn säädöksen artiklasta johtuvaa lakisääteistä hoitovaatimusta, joka eroaa sisällöltään muista saman säädöksen vaatimuksista.

(35) ”Säännösten noudattamatta jättäminen” tarkoittaa vaatimusten ja standardien noudattamatta jättämistä; myös tämän asetuksen 4 artiklassa säädettyjen velvollisuuksien noudattamatta jättäminen on säännösten noudattamatta jättämistä.

(36) ”Erikoistuneet laitokset” tarkoittaa toimivaltaisia kansallisia viranomaisia, jotka vastaavat asetuksen (EY) N:o 1782/2003 25 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti lakisääteisten hoitovaatimusten sekä hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksen noudattamisen varmistamisesta.

([1]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

(37) ”Määritetty tilakohtainen viitemäärä” tarkoittaa tilakohtaista viitemäärää, johon viljelijä on oikeutettu.

3 artikla

Maan säilyttäminen pysyvänä laitumena jäsenvaltioiden tasolla

1. Jäsenvaltioiden on asetuksen (EY) N:o 1782/2003 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti varmistettava, että pysyvänä laitumena olevan maa-alan osuus koko asetuksen (EY) N:o 796/2004 2 artiklan a alakohdassa määritellystä maatalousmaasta pysyy samana, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisen kohdan kolmannessa alakohdassa säädettyjen poikkeusten soveltamista. Kyseistä velvollisuutta sovelletaan kansallisella tai alueellisella tasolla.

Jos 4 kohdan a alakohdan mukaisesti pysyväksi laitumeksi vahvistettu maa-ala pysyy samansuuruisena, asetuksen (EY) N:o 1782/2003 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistettua velvollisuutta katsotaan noudatetun.

2. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 5 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettu osuus pienenee pysyvänä laitumena olevan maa-alan tappioksi enintään kymmenellä prosentilla vuoden 2003 viiteosuudesta.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu osuus vahvistetaan vuosittain viljelijöiden kyseisen vuoden osalta ilmoittamien alojen perusteella.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu vuoden 2003 viiteosuus vahvistetaan seuraavasti:

a) pysyvänä laitumena oleva maa-ala on viljelijöiden vuonna 2003 ilmoittaman pysyvänä laitumena olevan maa-alan ja vuonna 2005 tämän asetuksen 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitetun pysyvänä laitumena olevan maa-alan, jota ei ole vuonna 2003 ilmoitettu missään käytössä olevaksi, summa, paitsi jos viljelijä voi todistaa, että tällainen maa ei ollut pysyvänä laitumena vuonna 2003.

Vuonna 2005 pysyvänä laitumena olevaksi maaksi ilmoitettuja aloja, joille voitiin vuonna 2003 maksaa peltokasvien pinta-alatukea neuvoston asetuksen (EY) N:o 1251/1999 ([2]) 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ei oteta huomioon.

Pysyvänä laitumena vuonna 2003 ollutta maata, joka on vuoden 2003 jälkeen metsitetty tai tullaan metsittämään asetuksen (EY) N:o 1782/2003 5 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, ei oteta huomioon;

([2]) EYVL L 160, 26.6.1999, s.1.

b) koko maatalousmaa on viljelijöiden vuonna 2005 ilmoittama koko maatalousmaa.

4 artikla

Maan säilyttäminen pysyvänä laitumena tilojen tasolla

1. Jos todetaan, että tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vuoden 2003 viiteosuus pienenee, asianomaisen jäsenvaltion on kansallisella tai alueellisella tasolla säädettävä, että tukea jossakin asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä I luetellussa suorien tukien järjestelmässä hakevat viljelijät eivät saa muuttaa pysyvänä laitumena olevan maa-alan käyttötapaa ilman ennakkolupaa.

2. Jos todetaan, että tämän asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun velvollisuuden noudattamista ei voida taata, asianomaisen jäsenvaltion on 1 kohdan mukaisesti toteutettavien toimenpiteiden lisäksi kansallisella tai alueellisella tasolla säädettävä, että tukea jossakin asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä I luetellussa suorien tukien järjestelmässä hakevat viljelijät, joilla on käytössään pysyvänä laitumena olevasta maa-alasta muulla tavalla käytettäväksi muutettua maata, on muutettava sitä takaisin pysyvänä laitumena olevaksi maaksi.

Kyseistä velvollisuutta sovelletaan vuonna 2005 maahan, joka on muutettu muulla tavalla käytettäväksi maaksi vuoden 2003 pinta-alatukihakemusten jättämiselle asetetun määräpäivän jälkeen. Vuodesta 2006 kyseistä velvollisuutta sovelletaan maahan, joka on muutettu tällä tavoin yhtenäishakemusten 11 artiklan mukaiselle jättämiselle vahvistettua viimeistä määräpäivää edeltävien 12 kuukauden kuluessa.

Tällaisissa tapauksissa viljelijöiden on muutettava kyseisen alan tietty prosenttiosuus pysyväksi laitumeksi tai perustettava tällainen ala pysyvänä laitumena olevaksi maaksi. Kyseinen prosenttiosuus on laskettava viljelijän näin muuttaman alan ja tasapainon palauttamiseksi tarvittavan alan perusteella.

Jos tällainen maa-ala on siirretty sen jälkeen, kun sen käyttötapa muutettiin, kyseistä velvollisuutta sovelletaan ainoastaan, jos siirto tehtiin tämän asetuksen voimaantulon jälkeen.

Poiketen siitä, mitä 2 artiklan 2 kohdassa säädetään, maa-aloja, joiden käyttötapa on muutettu tai jotka on vahvistettu pysyviksi laitumiksi, on pidettävä pysyvänä laitumena takaisin muuttamisen tai vahvistamisen ensimmäisestä päivästä lähtien.

3. Edellä olevassa 1 kohdassa viljelijöille säädettyä velvollisuutta ei kuitenkaan sovelleta, jos viljelijä on vahvistanut maan pysyväksi laitumeksi ympäristönsuojelun vaatimusten ja maaseutuympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusointuisista maatalouden tuotantomenetelmistä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2078/92 ([1]), Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 ([2]) tai nykyisin peltokasvien viljelyssä olevien maiden käyttötarkoituksen muuttamisesta laajaperäiseen karjankasvatukseen Portugalissa 26 päivänä huhtikuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1017/94 ([3]) mukaisissa ohjelmissa.

II OSA

YHDENNETTY HALLINTO- JA VALVONTAJÄRJESTELMÄ

I OSASTO

YLEISTÄ

5 artikla

Viljelijöiden tunnistaminen

Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 18 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädetyn yhtenäisen järjestelmän, johon viljelijöiden tunnistetiedot kirjataan, on mahdollistettava kaikkien saman viljelijän jättämien tukihakemusten tunnistaminen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1782/2003 22 artiklan 3 kohdan soveltamista.

6 artikla

Viljelylohkojen tunnistaminen

1. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 20 artiklassa tarkoitetun viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän on toimittava kunkin peruslohkon tunnistamisen varmistavan viitelohkon, kuten maarekisteripalstan, tai viljelysaarekkeen tasolla.

Jäsenvaltioiden on lisäksi varmistettava, että viljelylohkot tunnistetaan luotettavasti, ja vaadittava erityisesti, että yhtenäishakemuksiin liitetään toimivaltaisen viranomaisen määrittelemät tiedot tai asiakirjat, jotka mahdollistavat kunkin viljelylohkon paikantamisen ja mittaamisen. Paikkatietojärjestelmän on toimittava kansallisen geodeettisen järjestelmän perusteella.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vähintään 75 prosentissa viitelohkoista, joista tehdään tukihakemus, vähintään 90 prosenttia alasta on tukikelpoista tilatukijärjestelmässä. Arviointi on tehtävä vuosittain asianmukaisin tilastollisin menetelmin.

3. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 4 luvussa säädetyn pähkinöiden pinta-alatuen osalta jäsenvaltioiden, joiden

([1]) EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85.
([2]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.
([3]) EYVL L 112, 3.5.1994, s. 2.

kyseisen asetuksen 84 artiklan 3 kohdassa vahvistettu taattu kansallinen ala on vähintään 1 500 hehtaaria, on otettava 1 päivästä tammikuuta 2006 käyttöön paikkatietojärjestelmässä lisätietokokonaisuus, joka liittyy puiden lukumäärään kullakin lohkolla, puiden tyyppiin ja sijaintiin sekä pähkinäpuutarhan pinta-alan laskemiseen.

7 artikla

Tukioikeuksien tunnistaminen ja rekisteröiminen

1. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 21 artiklassa säädetyn tukioikeuksien tunnistamista ja rekisteröintiä koskevan järjestelmän on oltava jäsenvaltion tasolla pidettävä sähköinen rekisteri, jonka on erityisesti tämän asetuksen 24 artiklassa säädettyjen ristiintarkastusten osalta varmistettava tukioikeuksien jäljitettävyys erityisesti seuraavien osalta:

a) tukioikeuden haltija;

b) tukioikeuden arvo;

c) tukioikeuden saamispäivä;

d) tukioikeuden viimeisimmän aktivoinnin päivämäärä;

e) tukioikeuden alkuperä, erityisesti myöntämisen (alkuperäinen vai kansallisesta varannosta), oston, vuokrauksen ja perinnön osalta;

f) tukioikeuden tyyppi, erityisesti kesannointioikeus, tukioikeudet, joihin sovelletaan erityisedellytyksiä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 48 artiklan mukaisesti, ja tukioikeudet, joille on myönnetty lupa kyseisen asetuksen 60 artiklan mukaisesti;

g) tapauksen mukaan alueelliset rajoitukset.

2. Jäsenvaltiot, joissa on enemmän kuin yksi maksajavirasto, voivat päättää käyttää sähköistä rekisteriä maksajavirastojen tasolla. Tällöin asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että eri rekisterit ovat yhteensopivia.

8 artikla

Viljelylohkoja koskevat yleiset periaatteet

1. Lohkoa, jolla kasvaa puita, pidetään pinta-alatukijärjestelmään kuuluvana viljelylohkona, jos asetuksen (EY) N:o 1782/2003 51 artiklassa tarkoitetut maataloustoimet tai tapauksen mukaan suunniteltu tuotanto voidaan toteuttaa samalla tavalla kuin saman alueen puuttomilla lohkoilla.

2. Kun kyseessä on rehuala, sovelletaan seuraavaa:

a) toimivaltaisten viranomaisten on jaettava yhteiskäytössä olevat rehualat teoreettisesti asianomaisten viljelijöiden kesken suhteessa alaan, joka on viljelijän käytössä tai johon viljelijällä on käyttöoikeus;

b) asetuksen (EY) N:o 1782/2003 131 artiklan soveltamiseksi rehualan on oltava käytettävissä eläinten kasvatukseen vähintään seitsemän kuukautta alkaen jäsenvaltion määrittämästä päivästä, jonka on oltava 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta välisenä aikana;

c) asetuksen (EY) N:o 1782/2003 131 artiklan soveltamiseksi jos rehuala sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa kuin sitä käyttävän viljelijän päätila, kyseistä alaa pidetään viljelijän pyynnöstä osana hänen tilaansa edellyttäen, että se sijaitsee tilan välittömässä läheisyydessä ja merkittävä osa kyseisen viljelijän käytössä olevasta maatalousmaasta on samassa jäsenvaltiossa kuin päätila.

9 artikla

Täydentäviä ehtoja koskeva valvontajärjestelmä

Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön järjestelmä, joka varmistaa täydentävien ehtojen tehokkaan valvonnan. Järjestelmän on tämän asetuksen III osaston III luvun mukaisesti sisällettävä vähintään seuraavat seikat:

a) jos toimivaltainen valvontaviranomainen ei ole maksajavirasto, suoria tukia hakevaa viljelijää koskevien tarvittavien tietojen siirtäminen maksajavirastolta erikoistuneille valvontalaitoksille ja/tai tapauksen mukaan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun koordinointiviranomaisen välityksellä;

b) menetelmä, jota on sovellettava tarkastusotosten valinnassa;

c) tehtävien tarkastusten luonnetta ja laajuutta koskevat tiedot;

d) tarkastuskertomukset, joihin sisältyvät erityisesti havaitut sääntöjen noudattamatta jättämiset ja niiden vakavuutta, laajuutta, pysyvyyttä ja toistuvuutta koskeva arvio;

e) jos toimivaltainen valvontaviranomainen ei ole maksajavirasto, tarkastuskertomusten siirtäminen erikoistuneilta valvontalaitoksilta joko maksajavirastolle tai asetuksen (EY) N:o 1782/2003 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulle koordinointiviranomaiselle tai molemmille;

f) vähennys- ja poissulkemisjärjestelmän soveltaminen maksajavirastossa.

Jäsenvaltiot voivat lisäksi säätää menettelystä, jonka mukaan viljelijän on toimitettava maksajavirastolle häneen sovellettavien vaatimusten sekä standardien tunnistamiseksi tarvittavat tiedot.

10 artikla

Tuen maksaminen

1. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia suoria maksuja ei saa suorittaa ennen kuin jäsenvaltio on tarkastanut tukikelpoisuusedellytykset tämän asetuksen mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1782/2003 28 artiklan 2 kohdassa säädetyn määräajan tai kyseisen artiklan 3 kohdan mukaisesti maksettavia ennakoita koskevien sääntöjen soveltamista.

2. Jos tämän asetuksen III osaston III luvussa täsmennettyjä täydentävien ehtojen tarkastuksia ei pystytä saattamaan loppuun ennen maksujen suorittamista, aiheettomasti maksetut määrät on perittävä takaisin tämän asetuksen 73 artiklan mukaisesti.

II OSASTO

TUKIHAKEMUKSET

I LUKU

YHTENÄISHAKEMUS

11 artikla

Yhtenäishakemuksen jättöpäivä

1. Pinta-alatukijärjestelmissä tukea hakeva viljelijä voi jättää vuodessa yhden hakemuksen.

Jos viljelijällä, joka ei hae tukia pinta-alatukijärjestelmissä, mutta hakee tukea jossakin muussa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä I luetellussa tukijärjestelmässä, on käytössään asetuksen (EY) N:o 796/2004 2 kohdan a alakohdassa määriteltyä maatalousmaata, hänen on jätettävä yhtenäishakemus, jossa on mainittava kyseiset alueet 14 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa viljelijät tästä velvollisuudesta, jos toimivaltaiset viranomaiset saavat tällaiset tiedot käyttöönsä muista hallinto- ja valvontajärjestelmistä, jotka asetuksen (EY) N:o 1782/2003 26 artiklan mukaisesti takaavat yhteensopivuuden yhdennetyn järjestelmän kanssa.

2. Yhtenäishakemus on jätettävä jäsenvaltion vahvistamaan päivämäärään mennessä, joka ei saa olla myöhäisempi kuin 15 päivä toukokuuta. Suomi ja Ruotsi voivat kuitenkin vahvistaa myöhäisemmän päivämäärän, joka ei saa olla myöhäisempi kuin 15 päivä kesäkuuta.

Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan kuitenkin sallia ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen määräaikojen pidentäminen alueilla, joilla ei poikkeuksellisten ilmasto-olojen vuoksi voida soveltaa tavanomaisia määräaikoja.

Kyseistä päivämäärää vahvistaessaan jäsenvaltioiden on otettava huomioon tuen moitteettomaan hallinnointiin ja varainhoitoon liittyvien asianmukaisten tietojen saamiseksi tarvittava aika ja varmistettava, että tehokkaat tarkastukset voidaan suunnitella ottaen erityisesti huomioon asetuksen (EY) N:o 1782/2003 44 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettava päivämäärä.

3. Jos sellaisten tukijärjestelmien hallinnosta, joissa on jätettävä yhtenäishakemus, vastaa saman viljelijän osalta useampi kuin yksi maksajavirasto, asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tässä artiklassa edellytetyt tiedot ovat kaikkien asianomaisten maksajavirastojen saatavilla.

12 artikla

Yhtenäishakemuksen sisältö

1. Yhtenäishakemuksessa on oltava tukikelpoisuuden varmistamista varten kaikki tarvittavat tiedot ja erityisesti:

a) viljelijän tunnistetiedot;

b) asianomaiset tukijärjestelmät;

c) edellä olevassa 7 artiklassa säädetyn tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän mukaiset tukioikeuksien tunnistetiedot tilatukijärjestelmän soveltamiseksi jaoteltuina kesannointioikeuksiin ja muihin tukioikeuksiin;

d) tiedot, joiden perusteella voidaan tunnistaa kaikki tilan viljelylohkot ja vahvistaa niiden hehtaareina kahden desimaalin tarkkuudella ilmaistu pinta-ala, sijainti ja tapauksen mukaan käyttötapa, sekä tieto siitä, onko kyse keinokastellusta viljelylohkosta;

e) viljelijän ilmoitus siitä, että tämä tuntee kyseisiin tukijärjestelmiin liittyvät edellytykset.

2. Edellä olevan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tukioikeuksien tunnistamiseksi viljelijöille asetuksen (EY) N:o 1782/2003 22 artiklan 2 kohdan mukaisesti jaetuissa esipainetuissa lomakkeissa on mainittava 7 artiklassa säädetyn tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän mukaiset tukioikeuksien tunnistetiedot jaoteltuina kesannointioikeuksiin ja muihin tukioikeuksiin.

Viljelijän on hakemusta tehdessään korjattava esipainetun hakemuslomakkeen merkinnät, jos muutoksia on tapahtunut ja jos erityisesti tukioikeuksia on siirretty asetuksen (EY) N:o 1782/2003 46 artiklan mukaisesti.

Viljelijän on ilmoitettava erikseen alat, joihin liittyy kesannointioikeuksia, ja alat, joihin liittyy muita tukioikeuksia. Viljelijän on asetuksen (EY) N:o 1782/2003 54 artiklan 6 kohdan mukaisesti haettava kesannointioikeuksia ennen kuin muita tukioikeuksia. Sen vuoksi viljelijän on ilmoitettava kesannointioikeuksiensa

lukumäärää vastaavat kesannointialat sillä edellytyksellä, että hänellä on käytössään riittävästi tukikelpoista alaa. Jos tukikelpoista alaa on vähemmän kuin tukioikeuksia, viljelijä voi hakea käytettävissään olevaa alaa vastaavia tukioikeuksia.

3. Edellä olevan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen tilan kaikkien viljelylohkojen tunnistamiseksi viljelijöille asetuksen (EY) N:o 1782/2003 22 artiklan 2 kohdan mukaisesti jaettavissa esipainetuissa lomakkeissa on tilatukijärjestelmän soveltamiseksi mainittava tukikelpoisten alojen enimmäisala peruslohkoittain.

Lisäksi viljelijälle saman säännöksen mukaisesti toimitettavassa graafisessa aineistossa on esitettävä peruslohkojen rajat ja tunnisteet, ja viljelijän on ilmoitettava kunkin kasvulohkon sijainti.

Hakemusta tehdessään viljelijän on lisäksi korjattava esipainetun lomakkeen merkinnät, jos muutoksia on tapahtunut.

13 artikla

Yhtenäishakemukseen liittyvät erityisvaatimukset

1. Jos asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 10 luvussa tarkoitettua peltokasvien pinta-alatukea koskeva hakemus sisältää kyseisen asetuksen 106 artiklan mukaisen kuiduntuotantoon tarkoitetun pellavan ja hampun viljelyä koskevan ilmoituksen, on toimitettava myös neuvoston direktiivin 2002/57/EY [1] ja erityisesti sen 12 artiklan mukaisesti siemenpakkauksissa käytetyt viralliset etiketit, ja kun kyseessä on kuiduntuotantoa varten viljelty pellava, muut asianomaisen jäsenvaltion vastaaviksi hyväksymät asiakirjat, mukaan luettuna kyseisen direktiivin 19 artiklassa säädetty varmennus.

Jos kylvö suoritetaan yhtenäishakemuksen jättämiselle vahvistetun määräajan päättymisen jälkeen, kyseiset etiketit tai asiakirjat on toimitettava viimeistään 30 päivänä kesäkuuta.

Jos kuiduntuotantoon tarkoitetun hampun siementen etiketit on toimitettava myös muille kansallisille viranomaisille, jäsenvaltiot voivat säätää, että etiketit on palautettava viljelijälle sen jälkeen, kun ne on toimitettu.

Kun kyseessä on kuiduntuotantoon tarkoitettu hamppu, kaikkien hamppulajikkeiden osalta on toimitettava hampun kylvöalojen tunnistamiseksi tarvittavat tiedot.

Tällaisessa tapauksessa ja silloin kun viljelijä aikoo tuottaa hamppua asetuksen (EY) N:o 1782/2003 52 artiklan mukaisesti, yhtenäishakemuksen on sisällettävä:

a) jäljennös kyseisen asetuksen 52 ja 106 artiklassa tarkoitetusta sopimuksesta tai sitoumuksesta, jollei jäsenvaltio ole säätänyt, että jäljennös voidaan toimittaa myöhemmin, mutta kuitenkin viimeistään 15 päivänä syyskuuta;

b) tiedot käytetystä siemenmäärästä (kiloina hehtaaria kohden), jos kyseessä on kyseisen asetuksen 52 artiklassa tarkoitettu tapaus;

c) direktiivin 2002/57/EY ja erityisesti sen 12 artiklan mukaisesti siemenpakkauksissa käytetyt viralliset etiketit; jos kylvö kuitenkin suoritetaan yhtenäishakemuksen jättämiselle vahvistetun määräajan päättymisen jälkeen, kyseiset etiketit on toimitettava viimeistään 30 päivänä kesäkuuta. Jos etiketit on toimitettava myös muille kansallisille viranomaisille, jäsenvaltiot voivat säätää, että etiketit on palautettava viljelijälle sen jälkeen, kun ne on toimitettu tämän kohdan mukaisesti.

2. Kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 1782/2003 55 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan tai 107 artiklan 3 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti kesannoitava maa, yhtenäishakemuksen on sisällettävä sovellettavissa alakohtaisissa säännöissä edellytetyt todisteet.

3. Kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston I luvussa säädettyä durumvehnän erityistä laatupalkkiota ja kyseisen asetuksen 105 artiklassa säädettyä lisäkorvausta ja erityistukea koskeva hakemus, yhtenäishakemuksen on sisällettävä jäsenvaltion vahvistamien sääntöjen mukainen todiste siitä, että vähimmäismäärä durumvehnän varmennettuja siemeniä on käytetty.

4. Kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 3 luvussa säädettyä riisin lajikohtaista tukea koskeva hakemus, yhtenäishakemuksen on sisällettävä kylvettyä riisilajiketta koskevat tiedot ja asianomaisten lohkojen tunnistetiedot.

5. Kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 4 luvussa säädettyä pähkinöiden pinta-alatukea koskeva hakemus, yhtenäishakemuksen on sisällettävä tiedot puiden lukumäärästä, sijainnista ja tyypistä.

6. Kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 5 luvussa säädettyä energiakasvien tukea koskeva hakemus, yhtenäishakemuksen on sisällettävä jäljennös sopimuksesta, jonka hakija on tehnyt ensimmäisen jalostajan kanssa asetuksen (EY) N:o 2237/2003 35 artiklan mukaisesti.

7. Kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 6 luvussa säädettyä tärkkelysperunan tukea koskeva hakemus, yhtenäishakemuksen on sisällettävä jäljennös viljelysopimuksesta; jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että kyseinen jäljennös voidaan jättää myöhemmin mutta kuitenkin viimeistään 30 päivänä kesäkuuta.

[1] EYVL L 193, 20.7.2002, s. 74.

8. Kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 9 luvussa säädettyä siementukea koskeva hakemus, yhtenäishakemuksen on sisällettävä:

a) jäljennös viljelysopimuksesta tai viljelyilmoituksesta; jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että kyseinen jäljennös voidaan jättää myöhemmin mutta kuitenkin viimeistään 15 päivänä syyskuuta;

b) tiedot kullekin lohkolle kylvettyjen siementen lajista;

c) tiedot varmennettujen siementen tuotetusta määrästä ilmaistuna satoina kiloina yhden desimaalin tarkkuudella; jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että tiedot voidaan toimittaa myöhemmin mutta kuitenkin satoa seuraavana 15 päivänä kesäkuuta;

d) jäljennös todistusasiakirjoista, joista ilmenee asianomaisten siementen määrän olevan virallisesti varmennettuja; jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että tiedot voidaan toimittaa myöhemmin mutta kuitenkin satoa seuraavana 31 päivänä toukokuuta.

14 artikla

Yhtenäishakemuksiin ja alojen erityistä käyttöä koskeviin ilmoituksiin liittyvät yleissäännöt

1. Alojen asetuksen (EY) N:o 1782/2003 5 artiklan 2 kohdassa ja 51 artiklassa tarkoitetut ja liitteessä V luetellut käyttötavat sekä kuiduntuotantoon tarkoitetun pellavan ja hampun viljelyalat on ilmoitettava yhtenäishakemuksen eri otsikon alla, jos kyseisiä aloja ei ole ilmoitettava tämän asetuksen 13 artiklan mukaisesti.

Alojen, joita ei käytetä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III ja IV osastossa säädetyn tukijärjestelmän tarkoituksiin eikä luetella saman asetuksen liitteessä V, käyttö on ilmoitettava yhden tai useamman "muut käytöt" -otsikon alla.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että ensimmäistä ja toista alakohtaa ei sovelleta, jos toimivaltaiset viranomaiset saavat tällaiset tiedot käyttöönsä muista sellaisista hallinto- ja valvontajärjestelmistä, jotka asetuksen (EY) N:o 1782/2003 26 artiklan mukaisesti takaavat yhteensopivuuden yhdennetyn järjestelmän kanssa.

2. Jäsenvaltiot voivat poiketa 12 ja 13 artiklan säännöksistä tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna, jos tukioikeuksia ei ole lopullisesti vahvistettu yhtenäishakemuksen jättämiselle vahvistettuun määräpäivään mennessä.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että kaikkia asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston mukaisia tukihakemuksia koskee yhtenäishakemusmenettely. Tällöin tämän osaston II ja III lukua sovelletaan soveltuvin osin tukien kyseisissä järjestelmissä hakemisen soveltamiseksi vahvistetut erityisvaatimukset huomioon ottaen.

4. Jäsenvaltion on määriteltävä sellaisen viljelylohkon vähimmäiskoko, josta voidaan tehdä hakemus. Vähimmäiskoko saa kuitenkin olla enintään 0,3 hehtaaria.

15 artikla

Yhtenäishakemuksen muutokset

1. Yhtenäishakemuksen jättämiselle vahvistetun määräajan päätyttyä yhtenäishakemukseen voi lisätä yksittäisiä viljelylohkoja, joihin liittyvät tapauksen mukaan vastaavat tukioikeudet ja joita ei ole vielä ilmoitettu yhtenäishakemuksessa minkä tahansa pinta-alatukihakemuksen soveltamiseksi, sillä edellytyksellä, että kyseisiin tukijärjestelmiin liittyviä vaatimuksia noudatetaan.

Samoin edellytyksin voidaan tehdä yhtenäishakemuksessa jo ilmoitettujen yksittäisten viljelylohkojen osalta alan käyttöön tai tukijärjestelmään liittyviä muutoksia.

Jos ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetut muutokset liittyvät toimitettaviin todistusasiakirjoihin tai sopimuksiin, tällaisten asiakirjojen tai sopimusten vastaavat muutokset sallitaan myös.

2. Tämän artiklan 1 kohdan mukaiset muutokset on annettava toimivaltaiselle viranomaiselle tiedoksi kirjallisina asianomaisen vuoden 31 päivään toukokuuta mennessä ja Suomen ja Ruotsin osalta asianomaisen vuoden 15 päivään kesäkuuta mennessä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Suomen tai Ruotsin yhtenäishakemuksille 11 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti vahvistamien määräaikojen soveltamista.

3. Jos toimivaltainen viranomainen on jo ilmoittanut viljelijälle yhtenäishakemuksessa olevista sääntöjenvastaisuuksista tai toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta tehdä tarkastus paikalla, ja kyseisessä paikalla tehtävässä tarkastuksessa havaitaan sääntöjenvastaisuuksia, niiden viljelylohkojen osalta, joissa on havaittu sääntöjenvastaisuuksia, ei sallita 1 kohdan mukaisia lisäyksiä tai muutoksia.

II LUKU

ELÄINTUKIHAKEMUKSET

16 artikla

Eläintukihakemuksia koskevat vaatimukset

1. Eläintukihakemuksessa on oltava tukikelpoisuuden varmistamista varten kaikki tarvittavat tiedot ja erityisesti:

a) viljelijän tunnistetiedot;

b) viittaus yhtenäishakemukseen, jos se on jo jätetty;

c) tukihakemuksen kohteena olevien eläinten lukumäärä kunkin lajin osalta sekä nautojen osalta eläinten tunnistuskoodi;

d) viljelijän sitoumus pitää c alakohdassa tarkoitetut eläimet tilalla pitoajan ja tiedot paikasta tai paikoista, joissa eläimet ovat tämän ajan, sekä kyseinen ajanjakso tai -jaksot;

e) tarvittaessa kyseisiä eläimiä koskeva tuottajakohtainen enimmäismäärä;

f) tarvittaessa maidon tuottajakohtainen viitemäärä, joka on viljelijän käytettävissä 31 päivänä maaliskuuta tai, jos kyseinen jäsenvaltio päättää soveltaa asetuksen (EY) N:o 2342/1999 44 a artiklassa säädettyä poikkeusta, asianomaisen kalenterivuoden 1 päivänä huhtikuuta; jos tämä määrä ei ole tiedossa hakemuksen jättöpäivänä, se on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisimman pian;

g) viljelijän ilmoitus siitä, että tämä tuntee kyseisten tukien myöntämisedellytykset.

Jos eläinten pitopaikka vaihtuu pitoaikana, viljelijän on ilmoitettava siitä ennakolta kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Jäsenvaltioiden on taattava kullekin eläinten pitäjälle oikeus saada ilman rajoitteita toimivaltaiselta viranomaiselta kohtuullisin väliajoin ja ilman aiheetonta viivytystä nautaeläinten atk-pohjaisessa tietokannassa olevat tätä ja tämän eläimiä koskevat tiedot. Viljelijän on tukihakemusta jättäessään ilmoitettava tietojen olevan oikeita ja täydellisiä sekä oikaistava virheelliset tiedot tai lisättävä puuttuvat tiedot.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja ei tarvitse ilmoittaa tukihakemuksessa, jos ne on jo toimitettu toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jäsenvaltiot voivat erityisesti ottaa käyttöön menettelyjä, joiden avulla nautaeläinten atk-pohjaisessa tietokannassa olevia tietoja voidaan käyttää tuen hakemisessa edellyttäen, että nautaeläinten atk-pohjaisen tietokannan varmuutta ja käyttöä koskevat takeet riittävät asianomaisten tukijärjestelmien moitteettomaan hallinnointiin. Tällaiset menettelyt voivat koostua järjestelmästä, jonka mukaan viljelijä voi hakea tukea kaikista eläimistä, jotka jäsenvaltion määrittämänä ajankohtana ovat tukikelpoisia nautaeläinten atk-pohjaisen tietokannan tietojen perusteella. Tällöin jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että:

a) asianomaisten pitoaikojen alkamis- ja päättymispäivät ovat asianomaiseen tukijärjestelmään sovellettavien säännösten mukaisesti selkeästi määritellyt ja viljelijän tiedossa;

b) viljelijä tietää, että eläimiä, joiden osalta havaitaan, ettei niitä ole tunnistettu tai rekisteröity nautaeläinten tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmässä, pidetään eläiminä, joiden osalta on havaittu sääntöjenvastaisuuksia 59 artiklan mukaisesti.

Jos asetuksen (EY) N:o 1782/2003 125 artiklan mukaisen emolehmäpalkkion osalta havaitaan nautaeläinten tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmään liittyviä sääntöjenvastaisuuksia, nämä sääntöjenvastaisuudet on kohdistettava palkkion saamiseksi tarvittaviin eläimiin ja kyseisen asetuksen 125 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti maidon tai maitotuotteiden tuottamiseksi tarvittaviin eläimiin niiden lukumäärää vastaavassa suhteessa. Tällaiset sääntöjenvastaisuudet kohdistetaan kuitenkin ensimmäiseksi niihin eläimiin, joita ei tarvita 125 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja 126 artiklassa tarkoitettujen tuottajakohtaisten ylärajojen tai enimmäismäärien yhteydessä.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että osa 1 kohdassa tarkoitetuista tiedoista voidaan toimittaa tai on toimitettava jäsenvaltion hyväksymän viranomaisen tai hyväksymien viranomaisten kautta. Viljelijä on kuitenkin vastuussa toimitetuista tiedoista.

III LUKU

LYPSYLEHMÄPALKKIO- JA LISÄTUKIHAKEMUKSET

17 artikla

Lypsylehmäpalkkio- ja lisätukihakemuksiin liittyvät vaatimukset

Jokaisen asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 7 luvussa säädettyä lypsylehmäpalkkiota ja lisätukea hakevan tuottajan on jätettävä tukihakemus, joka sisältää kaikki tukikelpoisuuden varmistamiseksi tarvittavat tiedot ja erityisesti seuraavat:

a) viljelijän tunnistetiedot;

b) viljelijän ilmoitus siitä, että tämä tuntee kyseisten tukien myöntämisedellytykset.

Tukihakemus on jätettävä jäsenvaltion määrittämään määräpäivään mennessä, joka ei voi olla myöhäisempi kuin 15 päivä toukokuuta ja Suomen ja Ruotsin osalta 15 päivä kesäkuuta.

IV LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

18 artikla

Menettelyjen yksinkertaistaminen

1. Jäsenvaltiot voivat sallia tai vaatia, että tämän asetuksen mukaiset viljelijän ja viranomaisten väliset tiedonannot voidaan tehdä sähköisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 erityisten säännösten soveltamista. Tällöin on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet erityisesti sen varmistamiseksi, että:

a) viljelijä tunnistetaan kiistatta;

b) viljelijä täyttää kaikki asianomaiseen tukijärjestelmään liittyvät vaatimukset;

c) toimitettavat tiedot ovat luotettavat asianmukaisen tukijärjestelmän moitteettoman hallinnon varmistamiseksi; jos käytetään nautaeläinten atk-pohjaisen tietokannan tietoja, sen varmuutta ja käyttöä koskevat takeet riittävät asianomaisten tukijärjestelmien moitteettomaan hallinnointiin;

d) jos todistusasiakirjoja ei voida toimittaa sähköisesti, toimivaltaiset viranomaiset saavat tällaiset liiteasiakirjat samassa määräajassa kuin muiden kuin sähköisten kanavien avulla;

e) muuten kuin sähköisesti ja sähköisesti hakemuksensa toimittaneiden viljelijöiden välillä ei esiinny minkäänlaista syrjintää.

2. Jäsenvaltiot voivat 1 kohdan a–e alakohdassa säädetyin edellytyksin säätää tukihakemusten jättämistä koskevista yksinkertaistetuista menettelyistä silloin kun tiedot ovat jo viranomaisten käytettävissä, erityisesti jos tilanne ei ole muuttunut sen jälkeen, kun asianomaisessa tukijärjestelmässä on viimeksi jätetty tukihakemus.

19 artikla

Ilmeisten virheiden korjaaminen

Tukihakemusta voidaan korjata milloin tahansa sen jättämisen jälkeen, jos toimivaltainen viranomainen havaitsee ilmeisen virheen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 11–18 artiklan soveltamista.

20 artikla

Tukihakemusten, todistusasiakirjojen, sopimusten ja ilmoitusten jättämisen määräpäivästä poikkeaminen

Poikkeamana neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1182/71 ([1]) 5 artiklan 1 kohdassa säädettyyn, jos tukihakemuksen, todistusasiakirjojen, sopimusten tai ilmoitusten jättämisen määräpäivä on yleinen vapaapäivä, sunnuntai tai lauantai, määräaika päättyy seuraavana työpäivänä.

21 artikla

Hakemusten jättäminen myöhässä

1. Jäljempänä 72 artiklassa tarkoitettuja ylivoimaista estettä ja poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta tämän asetuksen mukaisen tukihakemuksen jättäminen asianomaisen määräajan jälkeen aiheuttaa tukien, jotka viljelijälle olisi voitu maksaa, jos tukihakemus olisi jätetty ajoissa, määrien vähentämisen yhdellä prosentilla työpäivää kohti.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös asiakirjoihin, sopimuksiin ja ilmoituksiin, jotka on jätettävä toimivaltaiselle viranomaiselle 12 ja 13 artiklan mukaisesti, jos tällaiset asiakirjat, sopimukset ja ilmoitukset liittyvät kyseessä olevan tuen edellytyksiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden toteuttamien sellaisten erityistoimenpiteiden soveltamista, jotka liittyvät todistusasiakirjojen jättämiseen määräajassa tehokkaiden tarkastusten suunnittelun ja toteuttamisen mahdollistamiseksi. Tällöin vähennystä sovelletaan asianomaisen tuen maksettavaan määrään.

Hakemus hylätään, jos se myöhästyy enemmän kuin 25 kalenteripäivää.

2. Jos yhtenäishakemuksen muutos jätetään 15 artiklan 2 kohdassa säädetyn viimeisen jättöpäivän jälkeen, asianomaisten viljelylohkojen tosiasialliseen käyttöön liittyvistä määristä vähennetään yksi prosentti työpäivää kohti.

Yhtenäishakemusten muutokset voidaan hyväksyä ainoastaan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuun myöhässä jätetyn yhtenäishakemuksen viimeiseen sallittuun myöhästymispäivään asti. Jos kyseinen päivämäärä on aikaisempi tai sama kuin 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu viimeinen päivämäärä, yhtenäishakemuksen muutoksia ei hyväksytä 14 artiklan 2 kohdassa säädetyn päivämäärän jälkeen.

3. Jos yhtenäishakemus jätetään myöhässä, rehualojen osalta määrien vähentäminen tehdään niiden vähennysten lisäksi, joita sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 131 ja 132 artiklassa tarkoitettua tukea koskevien hakemusten myöhässä jättämiseen.

([1]) EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1.

22 artikla

Tukihakemusten peruuttaminen

1. Tukihakemus voidaan milloin tahansa peruuttaa kirjallisesti kokonaan tai osittain.

Jos jäsenvaltio käyttää 16 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjä mahdollisuuksia, se voi säätää, että nautaeläinten atk-pohjaiseen tietokantaan tehtävät tilalta poistettua eläintä koskevat ilmoitukset ovat kirjallinen peruutus.

Jos toimivaltainen viranomainen on kuitenkin jo ilmoittanut viljelijälle tukihakemuksessa olevista sääntöjenvastaisuuksista tai jos toimivaltainen viranomainen on ilmoittanut viljelijälle aikomuksestaan tehdä tarkastus paikalla ja kyseisessä paikalla tehtävässä tarkastuksessa havaitaan sääntöjenvastaisuuksia, peruutuksia ei sallita niiden tukihakemuksen osien osalta, joissa on havaittu sääntöjenvastaisuuksia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu peruuttaminen tarkoittaa, että hakija on samassa tilanteessa, jossa hän oli ennen kyseisen tukihakemuksen tai tukihakemuksen osan jättämistä.

III OSASTO

TARKASTUKSET

I LUKU

YHTEISET SÄÄNNÖT

23 artikla

Yleiset periaatteet

1. Tässä asetuksessa säädetyt hallinnolliset ja paikalla tehtävät tarkastukset on tehtävä siten, että varmistetaan tehokkaasti tuen myöntämisedellytysten sekä täydentäviin ehtoihin liittyvien vaatimuksien ja standardien noudattaminen.

2. Tukihakemus hylätään, jos viljelijä tai tämän edustaja estää paikalla tehtävän tarkastuksen tekemisen.

II LUKU

TUKIKELPOISUUSEDELLYTYSTEN TARKASTAMINEN

I jakso

Hallinnolliset tarkastukset

24 artikla

Ristiintarkastukset

1. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 23 artiklassa tarkoitetuissa hallinnollisissa tarkastuksissa on voitava havaita sääntöjenvastaisuudet erityisesti automaattisesti tietokoneen avulla, ja niihin on kuuluttava myös ristiintarkastukset:

a) jotka koskevat ilmoitettuja tukioikeuksia ja lohkoja, jotta samaa tukea ei myönnettäisi useaan kertaan saman kalenteritai markkinointivuoden osalta ja jotta asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteissä I ja V luetelluissa pinta-alatukijärjestelmissä myönnetyt tuet eivät kumuloituisi aiheettomasti;

b) jotka koskevat tukioikeuksia, jotta niiden olemassaolo voidaan varmistaa, sekä tukikelpoisuutta;

c) yhtenäishakemuksessa ilmoitettujen kasvulohkojen ja viljelylohkojen tunnistusjärjestelmään sisältyvien peruslohkojen välillä alojen tukikelpoisuuden tarkistamiseksi;

d) tukioikeuksien ja määritetyn alan välillä sen varmistamiseksi, että tukioikeuksiin liittyy sama määrä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 44 artiklan 2 kohdassa ja 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukikelpoisia hehtaareita;

e) nautaeläinten atk-pohjaisen tietokannan avulla, jotta tukikelpoisuus voidaan tarkistaa ja jotta samaa tukea ei samana kalenterivuonna myönnetä aiheettomasti useaan kertaan;

f) yhtenäishakemuksessa ilmoitettujen viljelylohkojen ja todistusasiakirjoissa, sopimuksissa tai viljelyilmoituksissa ilmoitettujen viljelylohkojen välillä alan tukikelpoisuuden tarkistamiseksi tapauksen mukaan silloin kun todistusasiakirjat, sopimukset tai viljelyilmoitukset on toimitettava;

g) yhtenäishakemuksessa ilmoitettujen ja tuen myöntämisen ja rahoituksen yleisten sääntöjen vahvistamisesta siemenalalla 2 päivänä elokuuta 1972 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1674/72 [1] 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen lohkojen, jotka on virallisissa tarkastuksissa havaittu direktiivien vaatimusten mukaisiksi, välillä.

2. Kun ristiintarkastuksissa havaitaan jotakin sääntöjenvastaisuuksiin viittaavaa, on käytettävä muita aiheellisia hallinnollisia menettelyitä ja tehtävä tarvittaessa tarkastus paikalla.

II jakso

Paikalla tehtävät tarkastukset

I alajakso

Yleiset säännökset

25 artikla

Yleiset periaatteet

1. Paikalla tehtävät tarkastukset on tehtävä ennalta ilmoittamatta. Jos valvonnan tarkoitus ei vaarannu, ennakkoilmoitus

[1] EYVL L 177, 4.8.1972, s. 1.

voidaan kuitenkin antaa mahdollisimman lyhyellä varoitusajalla. Tällaisen ilmoituksen saa asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta antaa enintään 48 tuntia ennen tarkastusta.

2. Tässä asetuksessa säädetyt paikalla tehtävät tarkastukset ja muut yhteisön säännöissä säädetyt tarkastukset on tehtävä samanaikaisesti, jos se on aiheellista.

26 artikla

Tarkastusten määrä

1. Paikalla tehtävien tarkastusten on koskettava vuosittain vähintään viittä prosenttia kaikista yhtenäishakemuksen jättävistä viljelijöistä.

Rajoittamatta kolmannen alakohdan soveltamista jäsenvaltioiden on seuraavissa tapauksissa otettava vähintään seuraavat ylimääräiset tarkastusotokset:

a) viisi prosenttia kaikista asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 6 luvussa säädettyä tärkkelysperunatukea hakevista viljelijöistä;

b) viisi prosenttia siemenlajeista, joille on haettu tukea asetuksen (EY) N:o 1782/2003 99 artiklan mukaisesti;

c) 50 prosenttia kaikista asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 4 luvussa säädettyä pähkinöiden pinta-alatukea hakeneista viljelijöistä, jos jäsenvaltio on soveltanut mahdollisuutta olla ottamatta käyttöön tämän asetuksen 6 artiklan 3 kohdan mukaista paikkatietojärjestelmän lisätietokokonaisuutta;

Kaikissa muissa jäsenvaltioissa vuoden 2005 osalta viisi prosenttia kaikista asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 4 luvussa säädettyä pähkinöiden pinta-alatukea hakeneista viljelijöistä, paitsi jos paikkatietojärjestelmän lisätietokokonaisuus on jo otettu käyttöön.

Jos ensimmäisen alakohdan mukainen tarkastusotos jo sisältää toisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen tukien hakijoita, kyseiset hakijat voidaan ottaa huomioon niissä säädetyissä tarkastusmäärissä.

2. Lisäksi paikalla tehtävien tarkastusten on koskettava vuosittain vähintään:

a) 30 tai 20 prosentin suuruista tarkastusten vähimmäismäärää asetuksen (EY) N:o 1782/2003 52 artiklassa tarkoitetuista hampuntuotantoaloista.

Jos jäsenvaltio on jo ottanut käyttöön tällaisen viljelyn ennakkohyväksyntäjärjestelmän ja antanut komissiolle ennen tämän asetuksen voimaantuloa tiedoksi järjestelmää koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja edellytykset, kyseisiin sääntöihin ja edellytyksiin tehtävät muutokset on annettava komissiolle viipymättä tiedoksi;

b) viittä prosenttia kaikista nautatukijärjestelmissä tukea hakevista viljelijöistä. Jos atk-pohjaisen tietokannan varmuutta ja käyttöä koskevat takeet eivät ole riittävät kyseisten tukijärjestelmien moitteettoman hallinnoinnin varmistamiseksi, prosenttiosuus korotetaan kymmeneen prosenttiin. Paikalla tehtävien tarkastusten on lisäksi koskettava tukijärjestelmäkohtaisesti vähintään viittä prosenttia kaikista eläimistä, joista tukea on haettu;

c) kymmentä prosenttia lammas-/vuohitukijärjestelmässä tukea hakeneista viljelijöistä riippumatta siitä, onko tukihakemukset jätetty yhtenäishakemuksen osana vai erikseen;

d) kahta prosenttia kaikista lypsylehmäpalkkiota ja/tai lisätukea hakeneista maidon tuottajista.

3. Jos paikalla tehtävissä tarkastuksissa ilmenee merkittäviä sääntöjenvastaisuuksia tietyn tukijärjestelmän osalta tai jollakin alueella tai alueen osalla, toimivaltaisten viranomaisten on vastaavasti kyseisenä vuonna lisättävä tarkastusten määrää ja seuraavana vuonna paikalla tarkastettavien viljelijöiden prosenttiosuutta.

4. Jos on säädetty, että tietyt paikalla tehtävän tarkastuksen osa-alueet voidaan tehdä otoksen perusteella, kyseisen otoksen on taattava valvonnan luotettava ja edustava taso. Jäsenvaltioiden on vahvistettava otannassa noudatettavat perusteet. Jos otokseen perustuvassa tarkastuksessa ilmenee sääntöjenvastaisuuksia, otoksen laajuutta ja kohdetta on lisättävä asianmukaisesti.

27 artikla

Tarkastusotoksen valinta

1. Toimivaltaisen viranomaisen on valittava viljelijät, joille tehdään tarkastus paikalla, riskianalyysin ja jätettyjen tukihakemusten edustavuuden perusteella. Aiempina vuosina käytettyjen riskianalyysiparametrien tehokkuus on arvioitava vuosittain.

Edustavuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden on valittava satunnaisesti 20–25 prosenttia niiden viljelijöiden vähimmäislukumäärästä, joille on tehtävä 26 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetty tarkastus paikalla.

2. Riskianalyysissä on otettava huomioon:

a) tuen määrä;

b) viljelylohkojen määrä ja hakemuksen kohteena oleva ala tai eläinten määrä;

c) muutokset edelliseen vuoteen verrattuna;

d) aikaisempien vuosien tarkastusten yhteydessä tehdyt havainnot;

e) asetusten (EY) N:o 1760/2000 ja (EY) N:o 21/2004 noudattamatta jättäminen;

f) viljelijät, jotka ovat juuri tuen myöntämiseen liittyvien enimmäismäärien tai rajojen ylä- tai alapuolella;

g) eläinten korvaamiset tämän asetuksen 58 artiklan mukaisesti;

h) asetuksen (EY) N:o 1782/2003 49 artiklan 2 kohdan noudattaminen;

i) perunatärkkelyksen valmistukseen tarkoitettujen perunoiden määrä 13 artiklan 7 kohdassa tarkoitetussa viljelysopimuksessa ilmoitetun alan osalta;

j) varmennettujen siementen määrä suhteessa ilmoitettuun alaan, kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 9 luvussa säädettyä siementukea koskeva hakemus;

k) muut jäsenvaltioiden määrittelemät tekijät.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on pidettävä kirjaa valintaperusteista, joilla kukin viljelijä valitaan paikalla tehtävään tarkastukseen. Tarkastuksen paikalla tekevälle tarkastajalle on annettava vastaavat tiedot ennen tarkastusta.

28 artikla

Tarkastuskertomus

1. Jokaisesta tämän jakson mukaisesti paikalla tehtävästä tarkastuksesta on laadittava tarkastuskertomus, jonka perusteella on mahdollista tutkia tehtyihin tarkastuksiin liittyviä tietoja. Kertomuksessa on mainittava erityisesti:

a) tarkastetut tukijärjestelmät ja -hakemukset;

b) paikalla olleet henkilöt;

c) tarkastetut ja mitatut viljelylohkot, mittaustulokset mitattua viljelylohkoa kohden ja käytetyt mittausmenetelmät;

d) havaittujen eläinten lukumäärä ja laji sekä tarvittaessa korvamerkkien numerot, tarkastetut rekisteriin, nautaeläinten atk-pohjaiseen tietokantaan ja todistusasiakirjoihin tallennetut tiedot sekä tarkastusten tulokset ja tarvittaessa yksittäisiin eläimiin ja/tai niiden tunnistuskoodeihin liittyvät erityiset havainnot;

e) ilmoitettiinko tarkastuksesta viljelijälle ennakolta ja milloin ilmoitus annettiin, jos näin tehtiin;

f) yksittäisten tukijärjestelmien osalta toteutetut erityiset valvontatoimenpiteet;

g) toteutetut lisävalvontatoimenpiteet.

2. Viljelijälle on annettava mahdollisuus allekirjoittaa kertomus, ilmoittaa olleensa paikalla tarkastuksen aikana ja lisätä huomautuksiaan. Jos todetaan sääntöjenvastaisuuksia, viljelijälle on annettava jäljennös tarkastuskertomuksesta.

Jos paikalla tehtävä tarkastus tehdään kaukokartoituksena 32 artiklan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat olla antamatta viljelijälle tai hänen edustajalleen mahdollisuutta allekirjoittaa tarkastuskertomus, jos kaukokartoitustarkastuksessa ei todeta sääntöjenvastaisuuksia. Jos tällaisissa tarkastuksissa havaitaan sääntöjenvastaisuuksia, mahdollisuus allekirjoittaa kertomus on annettava ennen kuin toimivaltainen viranomainen tekee havainnoista päätelmänsä vähennyksiä tai poissulkemisia varten.

II alajakso

Yhtenäishakemukseen liittyvät paikalla tehtävät tarkastukset pinta-alatukijärjestelmien osalta

29 artikla

Paikalla tehtävien tarkastusten osa-alueet

Tarkastukset on tehtävä paikalla kaikille viljelylohkoille, joista on haettu tukea jossakin asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä I luetellussa tukijärjestelmässä, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 99 artiklan mukaiseen siementukeen liittyviä viljelylohkoja. Paikalla tehtävän tarkastuksen osana suoritettava varsinainen peltotarkastus voidaan kuitenkin rajoittaa otokseen, jonka suuruus on vähintään puolet viljelylohkoista, joista on jätetty hakemuksia.

30 artikla

Pinta-alojen määrittäminen

1. Viljelylohkot on määritettävä toimivaltaisen viranomaisen vahvistamilla asianmukaisilla keinoilla, jotka takaavat mittaukselle vähintään vastaavan tarkkuuden kuin kansallisissa säännöissä vaaditaan virallisilta mittauksilta. Toimivaltainen viranomainen voi määritellä sallitun mittapoikkeaman, joka saa olla enintään 5 prosenttia viljelylohkon pinta-alasta tai enintään 1,5 metrin levyinen vyöhyke, jota sovelletaan viljelylohkon ympärysmittaan. Kuhunkin viljelylohkoon sovellettava suurin sallittu poikkeama voi kuitenkin olla absoluuttisesti enintään 1,0 hehtaaria.

2. Viljelylohkon kokonaispinta-ala voidaan ottaa huomioon, jos sitä käytetään kokonaisuudessaan jäsenvaltion tai kyseisen alueen tavanomaisten sääntöjen mukaisesti. Muussa tapauksessa otetaan huomioon tosiasiallisesti käytössä oleva pinta-ala.

Alueilla, joilla tietyt piirteet kuten pensasaidat, ojat tai aidat kuuluvat perinteisesti hyvään viljely- tai maankäyttötapaan, jäsenvaltiot voivat katsoa niitä vastaavan alan kokonaan käytössä olevan

alan osaksi edellyttäen, että se ei ylitä jäsenvaltioiden määrittämää kokonaisleveyttä. Leveyden on vastattava kyseisellä alueella perinteisesti käytettyä leveyttä, eikä se saa ylittää kahta metriä.

Jäsenvaltiot voivat komissiolle ennakolta ilmoitettuaan sallia kaksi metriä ylittävän leveyden, jos peltokasvialat on otettu huomioon vahvistettaessa asianomaisia alueellisia satoja.

3. Sen lisäksi, mitä 2 kohdassa säädetään, kun kyseessä ovat tilatukijärjestelmän soveltamiseksi ilmoitetut lohkot, viljelylohkon kokonaisalaan luetaan piirteet, joita tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä III luetelluissa säädöksissä tai jotka voivat liittyä kyseisen asetuksen 5 artiklassa ja liitteessä IV tarkoitettuun hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimukseen.

4. Viljelylohkojen tukikelpoisuus on tarkistettava kaikin aiheellisin keinoin. Tätä varten on tarvittaessa pyydettävä lisätodisteita.

31 artikla

Siementukihakemuksiin liittyvien paikalla tehtävien tarkastusten osatekijät

Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 99 artiklassa tarkoitettua siementukea koskeviin hakemuksiin liittyviin paikalla tehtäviin tarkastuksiin on kuuluttava erityisesti:

a) tukea hakevan viljelijän tasolla tehtäviä tarkastuksia, jotka koskevat:

   i) kaikkia lohkoja kullekin ilmoitetulle lohkolle kylvettyjen siemenlajien tai -lajiryhmien tarkistamiseksi;

   ii) asiakirjoja niiden siementen, joista tukea on haettu, ainakin ensimmäisen määräpaikan tarkistamiseksi;

   iii) mitä tahansa tarkastuksia, jotka jäsenvaltiot katsovat tarpeellisiksi sen varmistamiseksi, että tukea ei makseta varmentamattomista tai kolmansien maiden siemenistä;

b) jos siementen ensimmäinen määräpaikka on jalostaja tai siemenlaitos, lisätarkastuksia näiden tiloissa sen varmistamiseksi, että:

   i) jalostaja tai siemenlaitos on todellisuudessa ostanut ja maksanut siemenet viljelysopimuksen mukaisesti;

   ii) siementen maksusta on merkintä jalostajan tai siemenlaitoksen kirjanpidossa;

   iii) siemeniä on pidetty kaupan kylvämistä varten. Kaupan pitämisellä tarkoitetaan pitämistä saatavilla, varastossa tai myytävänä, tarjoamista myyntiin, myyntiä tai toimittamista kolmannelle osapuolelle. Tässä tarkoituksessa jalostajan tai siemenlaitoksen varastolle ja kirjanpidolle on tehtävä fyysisiä ja asiakirjoihin perustuvia tarkastuksia;

c) tapauksen mukaan tarkastuksia loppukäyttäjien tasolla.

32 artikla

Kaukokartoitus

1. Jäsenvaltiot saavat käyttää perinteisten paikalla tehtävien tarkastusten sijasta kaukokartoitusta 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun otannan osalta tässä artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti. Tapauksen mukaan sovelletaan 23, 25, 26, 27 ja 28 artiklaa, 29 artiklan ensimmäistä virkettä ja 30 artiklaa.

2. Kaukokartoitettavat alueet on valittava riskianalyysin perusteella tai satunnaisotantana.

Jos valinta tehdään riskianalyysin perusteella, jäsenvaltioiden on otettava huomioon erityisesti seuraavat asiaan kuuluvat riskitekijät:

a) niiden taloudellinen merkitys yhteisön tukiin nähden;

b) tukihakemusten kokoonpano;

c) viljelylohkojärjestelmien rakenne ja viljelymaiseman moninaisuus;

d) kattavuuden puute aiempina vuosina;

e) kaukokartoituksen tehokkaan käytön tekniset rajoitteet alueen määrittämisessä;

f) aiempien vuosien tarkastusten yhteydessä tehdyt havainnot.

3. Kaukokartoituksena suoritettavien paikalla tehtävien tarkastusten on katettava:

a) joko kaikki tukihakemukset, joiden pinta-alasta, jolle tukea on haettu asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III ja IV osastossa säädetyissä järjestelmissä, vähintään 80 prosenttia sijaitsee kyseisellä alueella; tai

b) tukihakemukset, jotka toimivaltainen viranomainen valitsee 27 artiklan 2 kohdan perusteella.

Edellä olevan 27 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti satunnaisotantana valitut hakemukset voidaan tarkastaa kaukokartoituksena.

4. Kun viljelijä on valittu paikalla tehtävään tarkastukseen 3 kohdan mukaisesti, kaukokartoituksena paikalla tehtävän tarkastuksen on katettava vähintään 80 prosenttia pinta-alasta, jolle tukea haetaan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III ja IV osastossa säädetyissä tukijärjestelmissä.

5. Kun jäsenvaltio käyttää mahdollisuutta toteuttaa paikalla tehtävät tarkastukset kaukokartoituksena, sen on:

a) tehtävä kaikkien 4 kohdan mukaisesti tarkastettavien viljelylohkojen osalta hakemuskohtainen satelliitti- tai ilmakuvien kuvatulkinta kasvustojen tunnistamiseksi ja pinta-alan mittaamiseksi;

b) tarkastettava fyysisesti paikalla kaikki viljelylohkot, joita koskevan ilmoituksen paikkansapitävyyttä ei voida todeta kuvatulkinnan perusteella toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla.

6. Asetuksen 26 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut lisätarkastukset on tehtävä perinteisinä paikalla tehtävinä tarkastuksina, jos niitä ei voida enää saman vuoden aikana tehdä kaukokartoituksella.

33 artikla

Hamppuviljelmien tetrahydrokannabinolipitoisuuden tarkistaminen

1. Tämän asetuksen liitteessä I esitetään menetelmä, jota jäsenvaltioiden on sovellettava asetuksen (EY) N:o 1782/2003 52 artiklan 1 kohdan mukaisesti viljellyn hampun tetrahydrokannabinolipitoisuuden, jäljempänä ”THK-pitoisuus” määrittämiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään asianomaisen markkinointivuoden 15 päivänä marraskuuta kertomus THK-pitoisuuksien määrityksistä. Tähän kertomukseen on sisällyttävä kustakin lajikkeesta erityisesti seuraavat tiedot:

a) liitteessä I vahvistetun käytännön A osalta näytteenottoajankohta;

b) tehtyjen testien määrä;

c) saadut tulokset eriteltyinä THK-pitoisuustason mukaan asteikolla, jonka välit ovat 0,1 prosenttia;

d) kansallisella tasolla toteutetut toimenpiteet.

3. Jos tarkastukset osoittavat, että huomattavassa osassa jonkin lajikkeen näytteitä THK-pitoisuudet ovat suuremmat kuin asetuksen (EY) N:o 1782/2003 52 artiklan 1 kohdassa säädetyt rajat, kyseisen asetuksen 144 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen voidaan päättää, että seuraavana markkinointivuonna kyseisen lajikkeen osalta on noudatettava tämän asetuksen liitteessä I vahvistettua käytäntöä B, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission toteuttamien muiden toimenpiteiden soveltamista.

4. Liitteessä II luetellaan kuiduntuotantoon tarkoitetut hamppulajikkeet, joille voidaan myöntää suoria tukia. Jäsenvaltioiden pyyntöihin, jotka koskevat jonkin hamppulajikkeen sisällyttämistä kyseiseen liitteeseen, on liitettävä kertomus liitteessä I vahvistetun käytännön B mukaisesti tehtyjen määritysten tuloksista ja kyseisen lajikkeen kuvaus.

III alajakso

Eläintukihakemusten paikalla tehtävät tarkastukset

34 artikla

Paikalla tehtävien tarkastusten aikataulu

1. Muissa kuin asetuksen (EY) N:o 1782/2003 123 artiklan 6 kohdassa ja 130 artiklassa säädetyissä tukijärjestelmissä on vähintään 60 prosenttia 26 artiklan 2 kohdan b alakohdan viimeisessä virkkeessä säädetystä vähimmäismäärästä paikalla tehtäviä tarkastuksia tehtävä asianomaisen tukijärjestelmän osalta pitoaikana. Jäljelle jäävä prosenttiosuus paikalla tehtäviä tarkastuksia on tehtävä pitoaikana vähintään yhden asianomaisen tukijärjestelmän osalta.

Jos jäsenvaltiot soveltavat asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 artiklassa säädettyjä mahdollisuuksia, paikalla tehtäviä tarkastuksia on asianomaisen tukijärjestelmän osalta koko pitoajan tehtävä 26 artiklan 2 kohdan b alakohdan viimeisessä virkkeessä säädetty vähimmäismäärä.

2. Paikalla tehtävien tarkastusten 26 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetusta vähimmäismäärästä vähintään 50 prosenttia on tehtävä pitoaikana. Kuitenkin koko vähimmäismäärä paikalla tehtäviä tarkastuksia on tehtävä pitoaikana niissä jäsenvaltioissa, joissa asetuksessa (EY) N:o 21/2004 erityisesti eläinten tunnistamisen ja rekisterien asianmukaisen pidon osalta säädetty järjestelmä ei ole vielä kokonaisuudessaan toiminnassa lampaiden ja vuohien kohdalla.

35 artikla

Paikalla tehtävien tarkastusten osa-alueet

1. Paikalla tehtävien tarkastusten on koskettava kaikkia eläimiä, joista on tehty tukihakemus tarkastettavissa tukijärjestelmissä, ja jos kyseessä ovat nautatukijärjestelmien tarkastukset, niiden on koskettava myös nautaeläimiä, joista tukea ei ole haettu.

2. Paikalla tehtävässä tarkastuksessa on erityisesti:

a) tarkastettava, että tilalla olevien eläinten, joista on jätetty tukihakemus, ja nautaeläinten, joista ei ole jätetty tukihakemusta, määrä vastaa rekisteriin vietyjen ja nautaeläinten osalta nautaeläinten atk-pohjaiseen tietokantaan ilmoitettujen eläinten määrää;

b) nautatukijärjestelmien osalta tarkastettava, että

— rekisteriin ja nautaeläinten atk-pohjaiseen tietokantaan merkityt tiedot ovat paikkansapitäviä, tekemällä otokseen perustuva tutkimus sellaisiin eläimiin, joista on jätetty tukihakemus paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneiden 12 kuukauden aikana, liittyville todistusasiakirjoille, kuten osto- ja myyntikuiteille, teurastustodistuksille, eläinlääkärintodistuksille ja tarvittaessa eläinpasseille,

— nautaeläinten atk-pohjaisessa tietokannassa olevat tiedot vastaavat rekisterissä olevia tietoja, tekemällä otokseen perustuva tutkimus sellaisten eläinten osalta, joista on jätetty tukihakemus paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneiden 12 kuukauden aikana,

— kaikki tilalla olevat, yhä pitovelvoitteen alaiset eläimet ovat tukikelpoisia haetun tuen osalta,

— kaikilla tilalla olevilla nautaeläimillä on korvamerkki ja tarvittaessa eläinpassi ja että ne on merkitty rekisteriin ja ilmoitettu asianmukaisesti nautaeläinten atk-pohjaiseen tietokantaan.

Edellä b alakohdan neljännessä luetelmakohdassa tarkoitetut tarkastukset on tehtävä yksittäin kaikille vielä pitovelvoitteen alaisina oleville urospuolisille naudoille, joista on tehty naudanlihan erityispalkkiota koskeva hakemus asetuksen (EY) N:o 1782/2003 123 artiklan 6 kohdan mukaisia hakemuksia lukuun ottamatta. Kaikissa muissa tapauksissa eläinpasseihin ja rekistereihin tehtyjen merkintöjen sekä tietokantaan tehtyjen ilmoitusten oikeellisuus voidaan tarkastaa otoksen perusteella;

c) lammas-/vuohitukijärjestelmien osalta tehtävä

i) tarkastus rekisterin perusteella, että kaikki 12 kuukautta ennen paikalla tehtävää tarkastusta jätetyissä hakemuksissa ilmoitetut eläimet on pidetty tilalla koko pitoajan;

ii) rekisteriin merkittyjen tietojen paikkansapitävyyttä koskeva tarkastus todistusasiakirjojen, kuten osto- ja myyntikuittien ja eläinlääkärintodistusten perusteella.

36 artikla

Teurastamoissa paikalla tehtäviä tarkastuksia koskevat valvontatoimenpiteet

1. Tarkastuksia on tehtävä paikalla teurastamoissa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 123 artiklan 6 kohdassa säädetyn naudanlihan erityispalkkion ja 130 artiklassa säädetyn teurastuspalkkion osalta ja silloin kun jäsenvaltio soveltaa kyseisen asetuksen 68 artiklassa säädettyjä mahdollisuuksia. Tällöin jäsenvaltion on tehtävä tarkastus paikalla joko:

a) vähintään 30 prosentille kaikista teurastamoista, jotka valitaan riskianalyysin perusteella. Tässä tapauksessa tarkastusten on koskettava viittä prosenttia niiden nautaeläinten lukumäärästä, jotka on teurastettu kyseisessä teurastamossa paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneiden 12 kuukauden aikana; tai

b) vähintään 20 prosentille sellaisista teurastamoista, jotka on hyväksytty ennakolta jäsenvaltioiden määrittämien erityisten luotettavuusperusteiden mukaisesti ja jotka valitaan riskianalyysin perusteella. Tässä tapauksessa tarkastusten on koskettava kahta prosenttia niiden nautaeläinten lukumäärästä, jotka on teurastettu kyseisessä teurastamossa paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneiden 12 kuukauden aikana.

Näihin teurastamoissa paikalla tehtäviin tarkastuksiin on kuulluttava asiakirjojen jälkitarkastus, vertailu nautaeläinten atk-pohjaisen tietokannan tietoihin ja sellaisten teurastustodistuksiin liittyvien yhteenvetojen tai niitä vastaavien tietojen tarkastus, jotka on toimitettu muille jäsenvaltioille komission asetuksen (EY) N:o 2342/1999 35 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Teurastamoissa paikalla tehtäviin tarkastuksiin on kuulluttava tarkastuspäivänä toteutettujen teurastusmenettelyjen otokseen perustuva fyysinen tarkastus. Tarvittaessa on tarkastettava, ovatko punnittaviksi esitettävät ruhot tukikelpoisia.

37 artikla

Valvontatoimenpiteet viennin jälkeen myönnettyjen palkkioiden yhteydessä

1. Kolmansiin maihin vietävistä nautaeläimistä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 130 artiklan mukaisesti myönnettävien teurastuspalkkioiden osalta ja silloin kun jäsenvaltio soveltaa kyseisen asetuksen 68 artiklassa säädettyjä mahdollisuuksia, kaikki lastaustoimenpiteet on tarkastettava paikalla seuraavasti:

a) lastaushetkellä on varmistettava, että kaikilla nautaeläimillä on korvamerkki. Lisäksi vähintään kymmenen prosenttia näin varmistetuista nautaeläimistä on tarkastettava yksitellen niiden tunnistamisen varmistamiseksi;

b) lähtöhetkellä yhteisön alueelta:

— jos kuljetusvälineeseen on laitettu virallinen tullisinetti, on tarkastettava, ettei sinetti ole rikkoutunut. Jos sinetti ei ole rikkoutunut, tehdään tarkastus otoksen perusteella vain, jos lastin sääntöjenmukaisuudesta on epäilyksiä,

— jos kuljetusvälineeseen ei ole laitettu virallista tullisinettiä tai jos se on rikkoutunut, vähintään 50 prosenttia lastaushetkellä yksitellen tarkastetuista nautaeläimistä on tarkastettava uudelleen.

2. Eläinpassit on luovutettava toimivaltaiselle viranomaiselle asetuksen (EY) N:o 1760/2000 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

3. Maksajaviraston on tutkittava kaikki tukihakemukset maksuasiakirjojen ja muiden käytettävissä olevien tietojen perusteella ja kiinnitettävä erityistä huomiota vientiasiakirjoihin ja toimivaltaisten valvontaviranomaisten merkintöihin sekä varmistettava, että eläinpassit on luovutettu 2 kohdan mukaisesti.

38 artikla

Lisätukea koskevat erityissäännökset

Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 133 artiklassa säädettyjen lisätukien osalta jäsenvaltioiden on tarvittaessa sovellettava tämän osaston säännöksiä. Jos tämä ei ole tarkoituksenmukaista lisätukijärjestelmän rakenteen vuoksi, jäsenvaltion on säädettävä tarkastuksista, joilla varmistetaan tässä asetuksessa säädettyä valvontatasoa vastaava taso.

39 artikla

Tarkastuskertomusta koskevat erityissäännökset

1. Jos jäsenvaltio tekee tämän asetuksen mukaisia tarkastuksia paikalla yhdessä asetuksen (EY) N:o 1082/2003 mukaisten tarkastusten kanssa, tämän asetuksen 28 artiklassa säädetyn tarkastuskertomuksen lisäksi on esitettävä asetuksen (EY) N:o 1082/2003 2 artiklan 5 kohdan mukaiset kertomukset.

2. Kun kyseessä ovat 36 artiklan 1 kohdassa säädetyt teurastamoissa tehtävät tarkastukset, 28 artiklassa tarkoitettuna tarkastuskertomuksena voi olla teurastamon kirjanpitoon tehtävä merkintä tarkastetuista eläimistä.

Edellä 36 artiklan 2 kohdassa säädettyjen tarkastusten osalta tarkastuskertomuksessa on esitettävä muun muassa sinä päivänä, jona tehdään tarkastus paikalla, teurastettujen ja tarkastettujen eläinten tunnistusnumerot, teuraspaino sekä teurastuksen päivämäärä.

3. Kun kyseessä ovat 37 artiklassa säädetyt tarkastukset, tarkastuskertomuksessa voidaan vain ilmoittaa näin tarkastetut eläimet.

4. Kun tämän asetuksen mukaisesti toteutetuissa paikalla tehtävissä tarkastuksissa havaitaan asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 olevan I osaston säännösten noudattamatta jättämistä, tämän asetuksen 28 artiklassa tarkoitetusta tarkastuskertomuksesta on viipymättä lähetettävä jäljennökset asetuksen (EY) N:o 1082/2003 täytäntöönpanosta vastaaville viranomaisille.

IV alajakso

Lypsylehmäpalkkiota ja lisätukia koskevien hakemusten paikalla tehtävät tarkastukset

40 artikla

Lypsylehmäpalkkiota ja lisätukia koskevien hakemusten paikalla tehtävät tarkastukset

Paikalla tehtävien tarkastusten on koskettava tukikelpoisuusedellytyksiä erityisesti viljelijän kirjanpidon tai muiden rekisterien perusteella.

III LUKU

TÄYDENTÄVIÄ EHTOJA KOSKEVAT TARKASTUKSEt

I jakso

Yleiset säännökset

41 artikla

Yleisperiaatteet ja määritelmät

Tässä luvussa sovelletaan seuraavia yleisperiaatteita ja määritelmiä:

a) ”Toistuvalla” säännösten noudattamatta jättämisellä tarkoitetaan saman 4 artiklassa tarkoitetun vaatimuksen, standardin tai velvollisuuden noudattamatta jättämistä useammin kuin kerran kolmen vuoden pituisella kaudella edellyttäen, että viljelijälle on ilmoitettu aiemmasta noudattamatta jättämisestä ja että hänellä on tapauksen mukaan ollut mahdollisuus toteuttaa tarvittavat toimenpiteet mainitun aiemman säännösten noudattamatta jättämisen päättämiseksi;

b) säännösten noudattamatta jättämisen ”laajuus” määritellään ottaen erityisesti huomioon, onko noudattamatta jättämisellä kauaskantoisia vaikutuksia vai rajoittuvatko ne kyseiseen maatilaan;

c) säännösten noudattamatta jättämisen ”vakavuus” riippuu erityisesti noudattamatta jättämisen seurausten merkittävyydestä ottaen huomioon asianomaisen vaatimuksen tai standardin tavoitteet;

d) säännösten noudattamatta jättämisen ”pysyvyys” riippuu varsinkin sen ajanjakson pituudesta, jonka vaikutukset jatkuvat, ja mahdollisuuksista kyseisten vaikutusten päättämiseen kohtuullisin keinoin.

42 artikla

Toimivaltainen valvontaviranomainen

1. Erikoistuneet valvontalaitokset vastaavat kyseisten vaatimusten ja standardien noudattamista koskevien tarkastusten tekemisestä.

Maksajavirastot vastaavat yksittäisissä tapauksissa vähennysten tai poissulkemisten vahvistamisesta tämän asetuksen IV osaston II luvun mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää, että kaikkia tai joitakin vaatimuksia, standardeja, säädöksiä tai täydentävien ehtojen aloja koskevien tarkastusten tekijänä on maksajavirasto edellyttäen, että jäsenvaltio takaa, että tarkastukset ovat vähintään yhtä tehokkaita kuin erikoistuneen valvontalaitoksen tekemät tarkastukset.

II jakso

Hallinnolliset tarkastukset

43 artikla

Hallinnolliset tarkastukset

Kyseisistä vaatimuksista, standardeista, säädöksistä tai täydentävien ehtojen aloista riippuen jäsenvaltiot voivat päättää tehdä hallinnollisia tarkastuksia, erityisesti niitä, joista jo säädetään vastaavaan vaatimukseen, standardiin, säädökseen tai täydentävän ehdon alaan sovellettavissa valvontajärjestelmissä.

III jakso

Paikalla tehtävät tarkastukset

44 artikla

Tarkastusten vähimmäismäärä

1. Toimivaltaisen valvontaviranomaisen on vastuualaansa kuuluvien vaatimusten tai standardien osalta tehtävä tarkastuksia vähintään yhdelle prosentille kaikista viljelijöistä, jotka jättävät tukihakemuksia asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III ja IV osastossa vahvistetuissa tukijärjestelmissä, joista asianomainen toimivaltainen viranomainen on vastuussa.

Jos tarkastusten vähimmäismäärät on jo vahvistettu säädökseen ja standardeihin sovellettavassa lainsäädännössä, niitä on sovellettava ensimmäisessä alakohdassa mainitun vähimmäismäärän sijasta.

2. Jos paikalla tehtävissä tarkastuksissa paljastuu tietyllä täydentävien ehtojen alalla merkittävä säännösten noudattamatta jättäminen, paikalla tehtävien tarkastusten lukumäärää on lisättävä seuraavalla tarkastusjaksolla.

45 artikla

Tarkastusotoksen valinta

1. Rajoittamatta tarkastuksia, jotka tehdään toimivaltaisen valvontaviranomaisen tietoon muulla tavoin saatettujen säännösten noudattamatta jättämisten vuoksi, 44 artiklan mukaisesti tarkastettavien maatilojen valinta perustuu tapauksen mukaan lainsäädännön mukaiseen tai vaatimusten tai standardien kannalta tarkoituksenmukaiseen riskianalyysiin. Riskianalyysi voidaan tehdä yksittäisen tilan, tilaryhmien tai maantieteellisten alueiden tasolla, tai tämän artiklan 3 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa yritysten tasolla.

2. Toimivaltaisen valvontaviranomaisen on vastuualaansa kuuluvien vaatimusten tai standardien osalta valittava 44 artiklan mukaisesti tarkastettavat viljelijät valitsemalla otos sellaisten viljelijöiden otoksesta, jotka oli jo valittu 26 ja 27 artiklan nojalla ja joihin sovelletaan asiaankuuluvia vaatimuksia tai standardeja.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi vastuualaansa kuuluvien vaatimusten tai standardien osalta valita tarkastusotoksen, joka vastaa yhtä prosenttia kaikista viljelijöistä, jotka jättävät tukihakemuksia asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III ja IV osastossa vahvistetuissa tukijärjestelmissä ja joilla on velvollisuus noudattaa vähintään yhtä kyseisistä vaatimuksista tai standardeista.

Tällaisessa tapauksessa:

a) jos toimivaltainen valvontaviranomainen toteaa tilan tasolla sovelletun riskianalyysin perusteella, että viljelijät, jotka eivät saa suoraa tukea, muodostavat suuremman riskin kuin tukea hakeneet viljelijät, se voi korvata tukea hakeneet viljelijät suoraa tukea saamattomilla viljelijöillä. Siinä tapauksessa tarkastettujen viljelijöiden kokonaismäärän on kuitenkin noudatettava ensimmäisessä alakohdassa säädettyä tarkastusmäärää. Tällaisten korvausten syyt on perusteltava ja dokumentoitava asianmukaisesti;

b) toimivaltainen valvontaviranomainen voi laatia riskianalyysin yritysten, erityisesti teurastamoiden, kauppiaiden tai toimittajien tasolla, jos se on tehokkaampaa kuin riskianalyysin laatiminen tilatasolla. Tässä yhteydessä tarkastetut viljelijät voidaan sisällyttää 44 artiklassa säädettyyn tarkastusmäärään.

4. Toimivaltainen valvontaviranomainen voi päättää soveltaa 2 ja 3 kohdassa vahvistettujen menettelyjen yhdistelmää, jos tällainen yhdistelmä lisää valvontajärjestelmän tehokkuutta.

46 artikla

Vaatimusten ja standardien noudattamisen määrittäminen

1. Vaatimusten ja standardien noudattaminen on tarvittaessa määriteltävä käyttämällä keinoja, joista säädetään asianomaiseen vaatimukseen tai standardiin sovellettavassa lainsäädännössä.

2. Muissa tapauksissa ja tapauksen mukaan vaatimusten ja standardien noudattaminen on määriteltävä käyttämällä mitä tahansa toimivaltaisen valvontaviranomaisen määrittelemiä asiaan kuuluvia keinoja, jotka takaavat vähintään vastaavan tarkkuuden kuin kansallisissa säännöissä vaaditaan virallisilta mittauksilta.

3. Paikalla tehtäviä tarkastuksia voidaan tapauksen mukaan toteuttaa soveltamalla kaukokartoitustekniikoita.

47 artikla

Paikalla tehtävien tarkastusten osa-alueet

1. Tehdessään 44 artiklassa säädettyjä otokseen perustuvia tarkastuksia toimivaltaisen valvontaviranomaisen on varmistettava, että kaikki tällä tavoin valitut viljelijät tarkastetaan siltä osin kuin on kyse siitä, täyttävätkö he kyseisen viranomaisen vastuualaan kuuluvat vaatimukset ja standardit.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tarkastukset on pääsääntöisesti toteutettava yhden tarkastuskäynnin osana, ja niiden on koostuttava vaatimusten ja standardien noudattamisen varmistamisesta, joka voidaan todeta kyseisen tarkastuskäynnin aikana pyrittäessä toteamaan kyseisten vaatimusten ja standardien mahdollinen noudattamatta jättäminen ja määrittelemään tämän lisäksi tapaukset, joiden osalta on tehtävä lisätarkastuksia.

48 artikla

Tarkastuskertomus

1. Toimivaltaisen valvontaviranomaisen on laadittava tarkastuskertomus jokaisesta tässä luvussa tarkoitetusta paikalla tehtävästä tarkastuksesta riippumatta siitä, valittiinko kyseinen viljelijä paikalla tehtävään tarkastukseen 45 artiklan mukaisesti vai toimivaltaisen valvontaviranomaisen tietoon muulla tavoin saatettujen säännösten noudattamatta jättämisten vuoksi.

Kertomus on jaettava seuraaviin osiin:

a) yleinen osa, joka sisältää erityisesti seuraavat tiedot:

   i) paikalla tehtävään tarkastukseen valittu viljelijä;

   ii) paikalla olleet henkilöt;

   iii) ilmoitettiinko tarkastuksesta viljelijälle ennakolta ja milloin ilmoitus annettiin, jos näin tehtiin;

b) osa, jossa kuvataan erikseen kunkin säädöksen ja standardin osalta toteutettuja tarkastuksia ja joka sisältää erityisesti seuraavat tiedot:

   i) paikalla tehdyn tarkastuksen kohteena olleet vaatimukset ja standardit;

   ii) tehtyjen tarkastusten luonne ja laajuus;

   iii) havainnot;

   iv) säädökset ja standardit, joiden osalta havaittiin säännösten noudattamatta jättämisiä;

c) arviointiosa, jossa analysoidaan säännösten noudattamatta jättämisen merkitystä kunkin säädöksen ja/tai standardin suhteen ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1782/2003 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti noudattamatta jättämisen vakavuus, laajuus, kesto ja toistuvuus, ja jossa esitetään mahdolliset tekijät, jotka oikeuttaisivat sovellettavan vähennyksen korottamiseen tai alentamiseen.

   Jos kyseistä vaatimusta tai standardia koskevat säännökset antavat mahdollisuuden lopettaa havaitun säännösten noudattamatta jättämisen tutkinnan, siitä on mainittava kertomuksessa. Samaa sovelletaan jäsenvaltion vahvistaessa uuden standardin noudattamisen aloittamiselle Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 [1] 5 artiklan 3 kohdassa ja Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 26 päivänä helmikuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 445/2002 [2]

2. Viljelijälle on ilmoitettava kaikista havaituista säännösten noudattamatta jättämisistä.

3. Tarkastuskertomus on saatettava päätökseen kuukauden kuluessa paikalla tehdystä tarkastuksesta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asianomaisiin vaatimuksiin ja standardeihin sovellettavan lainsäädännön sisältämien erityissäännösten soveltamista. Kyseinen ajanjakso voidaan kuitenkin asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa pidentää kolmeksi kuukaudeksi erityisesti kemiallisten tai fysikaalisten määritysten niin edellyttäessä.

Tapauksissa, joissa toimivaltainen valvontaviranomainen on muu kuin maksajavirasto, kertomus on lähetettävä maksajavirastolle kuukauden kuluessa sen saattamisesta päätökseen.

IV OSASTO

TUEN, VÄHENNYSTEN JA POISSULKEMISTEN LASKUPERUSTEET

I LUKU

TUKIKELPOISUUSEDELLYTYKSIIN LIITTYVÄT HAVAINNOT

I jakso

maatilan tilatukijärjestelmä ja muut pinta-alatukijärjestelmät

49 artikla

Yleiset periaatteet

1. Tämän jakson soveltamiseksi seuraavat viljelykasviryhmät on tapauksen mukaan erotettava toisistaan:

a) maatilan tilatukijärjestelmään kuuluvat alat, joista kukin täyttää tapauksen mukaan omat erityisedellytyksensä;

---

[1] EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1783/2003 (EUVL L 270, 21.10.2003, s. 70).

[2] EYVL L 74, 15.3.2002, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 963/20003 (EUVL L 138, 5.6.2003, s. 32).4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lisäajan.

b) alat, joihin sovelletaan erisuuruisia tukia;

c) asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osastossa vahvistetuissa tukijärjestelmissä ilmoitetut kesannointialat ja tarvittaessa kesannointialat, joihin sovelletaan erisuuruisia tukia;

d) asetuksen (EY) N:o 1782/2003 131 artiklan soveltamiseksi ilmoitetut rehualat;

e) asetuksen (EY) N:o 1782/2003 132 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaiset mainitun artiklan soveltamiseksi ilmoitetut muut rehualat kuin laidunmaa ja muut kuin peltokasvien tuotantoon käytetyt alat;

f) asetuksen (EY) N:o 1782/2003 132 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukainen mainitun artiklan soveltamiseksi ilmoitettu laidunmaa.

Poiketen siitä, mitä b alakohdassa säädetään, a alakohdan soveltamiseksi on otettava huomioon eri tukioikeuksien arvojen keskiarvo suhteessa vastaavaan ilmoitettuun pinta-alaan.

2. Jos maatilan tulotukijärjestelmän soveltamiseksi määritetty ala on pienempi kuin ilmoitettu ala, on sovellettava seuraavia säännöksiä sen määrittelemiseksi, mikä osa tukioikeuksista on palautettava kansalliseen varantoon asetuksen (EY) N:o 1782/2003 45 artiklan 1 kohdan ja 42 artiklan 8 kohdan toisen alakohdan mukaisesti:

a) ilmoitettu pinta-ala on otettava huomioon siten, että ensiksi otetaan huomioon tukioikeudet, joiden arvo on korkein;

b) kyseiselle pinta-alalle jaetaan ensiksi ne tukioikeudet, joiden arvo on korkein, ja sen jälkeen jaetaan tukioikeudet, joiden arvo on seuraavaksi korkein.

Tämän kohdan soveltamiseksi kesannointioikeuksia ja muita tukioikeuksia on käsiteltävä erikseen.

3. Jos sama ala toimii useammassa kuin yhdessä pinta-alatukijärjestelmässä jätettävän tukihakemuksen perustana, kyseinen ala on otettava erikseen huomioon kunkin kyseisen tukijärjestelmän osalta.

50 artikla

Ilmoitettuihin pinta-aloihin sovellettava laskuperusta

1. Jos pinta-alatukijärjestelmien mukaisissa tukihakemuksissa, lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 6 ja 9 luvussa säädettyä tärkkelysperunan tukea ja siementukea, havaitaan, että jonkin viljelykasviryhmän määritetty pinta-ala on suurempi kuin tukihakemuksessa ilmoitettu pinta-ala, tuen määrän laskemisessa on otettava huomioon ilmoitettu pinta-ala.

2. Jos maatilan tulotukijärjestelmässä jätetyssä tukihakemuksessa havaitaan, että ilmoitetut tukioikeudet ja ilmoitettu pinta-ala poikkeavat toisistaan, tuki on laskettava alhaisemman määrän perusteella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mahdollisia vähennyksiä tai poissulkemisia, joita on sovellettava 51 ja 53 artiklan mukaisesti toteutetun pinta-alan tosiasiallisen määrittämisen jälkeen.

3. Jos pinta-alatukijärjestelmien mukaisten tukihakemusten osalta, lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 6 ja 9 luvussa säädettyä tärkkelysperunan tukea ja siementukea, yhtenäishakemuksessa ilmoitettu pinta-ala on suurempi kuin kyseiselle viljelykasviryhmälle määritetty ala, tuki on laskettava kyseiselle viljelykasviryhmälle määritetyn pinta-alan perusteella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 51 ja 53 artiklan mukaisten vähennysten ja poissulkemisten soveltamista.

4. Maatilan tulotukijärjestelmässä jätetyn tukihakemuksen osalta kesannointioikeuksiin on sovellettava seuraavia säännöksiä 2 artiklan 22 kohdassa tarkoitetun ”määritetyn pinta-alan” määrittelemiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 51 ja 52 artiklan mukaisten vähennysten ja poissulkemisten soveltamista:

a) jos viljelijä ei ilmoita koko pinta-alaansa käytössään olevien kesannointioikeuksien aktivoimiseksi mutta ilmoittaa samaan aikaan vastaavan pinta-alan muiden oikeuksien aktivoimiseksi, kyseinen pinta-ala on katsottava ilmoitetuksi kesannointialoina eikä määritetyksi 49 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun viljelykasviryhmän osalta;

b) jos havaitaan, että kesannointialoiksi ilmoitettu pinta-ala ei ole kesannoitu, on katsottava, että kyseistä pinta-alaa ei ole määritetty.

5. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 72 artiklan mukaisen durumvehnän erityisen laatupalkkion ja mainitun asetuksen 105 artiklan mukaisen durumvehnän lisätuen ja erityistuen soveltamiseksi ilmoitettujen pinta-alojen osalta ja tapauksissa, joissa jäsenvaltion vahvistaman varmennettujen siementen vähimmäismäärän ja tosiasiallisesti käytetyn määrän välillä havaitaan poikkeama, pinta-ala on määritettävä jakamalla varmennettujen siementen kokonaismäärä, josta viljelijä on esittänyt käyttöä koskevat todisteet, jäsenvaltion vahvistamalla kyseisen tuotantoalueen hehtaarikohtaisella varmennettujen siementen vähimmäismäärällä.

6. Peltokasvien pinta-alatukea asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 10 luvun mukaisesti hakeville viljelijöille myönnettävän tuen osalta tukikelpoinen enimmäispinta-ala on laskettava määritetyn kesannoidun alan perusteella ja eri viljelykasvien mukaisessa suhteessa. Peltokasvien tuottajille suhteessa määritettyyn kesannoituun alaan myönnettäviä tukia on alennettava kuitenkin tasolle, joka vastaa 92 viljatonnin tuottamiseen tarvittavaa pinta-alaa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 107 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

7. Jos viljelijä ei ole voinut täyttää velvollisuuksiaan 72 artiklassa tarkoitettujen ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi, hän säilyttää oikeutensa tukeen ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisen olosuhteen tapahtumishetkellä tukikelpoisen pinta-alan osalta.

51 artikla

Vähennykset ja poissulkemiset tapauksissa, joissa on ilmoitettu liikaa

1. Jos pinta-alatukijärjestelmien, lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 1782/2003 93 ja 99 artiklassa säädettyjä tärkkelysperunan ja siementen tukijärjestelmiä, soveltamiseksi ilmoitettu pinta-ala on jonkin viljelykasviryhmän osalta suurempi kuin tämän asetuksen 50 artiklan 3–5 kohdan mukaisesti määritetty pinta-ala, tuki on laskettava määritetyn pinta-alan perusteella siten, että tuesta vähennetään havaittu erotus kaksinkertaisena, jos ero on yli kolme prosenttia tai yli kaksi hehtaaria mutta enintään 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta.

Jos erotus on yli 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta, kyseiselle viljelykasviryhmälle ei myönnetä pinta-alaperusteista tukea.

2. Jos yhtenäishakemuksen kattaman määritetyn kokonaisalan osalta, lukuun ottamatta tärkkelysperunaa ja siemeniä, joista säädetään asetuksen (EY) N:o 1782/2003 93 ja 99 artiklassa, määritetty pinta-ala on yli 30 prosenttia suurempi kuin tämän asetuksen 50 artiklan 3–5 kohdan mukaisesti määritetty pinta-ala, tuki, joka viljelijälle olisi voitu maksaa tämän asetuksen 50 artiklan 3–5 kohdan mukaisesti, on evättävä kyseisenä kalenterivuonna asianomaisissa tukijärjestelmissä.

Jos erotus on yli 50 prosenttia, viljelijältä on evättävä vielä kertaalleen tuki siihen määrään asti, joka vastaa ilmoitetun pinta-alan ja määritetyn pinta-alan 50 artiklan 3–5 kohdan mukaista erotusta. Kyseinen määrä on vähennettävä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III ja IV osastossa tarkoitetuissa muissa tukijärjestelmissä maksettavista tuista, jotka viljelijälle voitaisiin myöntää niiden hakemusten yhteydessä, jotka hän jättää sitä kalenterivuotta, jona havainto tehdään, seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana. Jos määrää ei voida täysimääräisesti vähentää mainituista tukimaksuista, jäännöksen maksaminen on peruutettava.

3. Jos energiakasvien tukea asetuksen (EY) N:o 1782/2003 88 artiklan mukaisesti hakeva tai lohkoja kesannointialoiksi kyseisen asetuksen 55 artiklan b alakohdan tai 107 artiklan 3 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti ilmoittava viljelijä ei tietyn raaka-aineen osalta pysty toimittamaan vaadittua määrää, on tämän artiklan soveltamiseksi katsottava, ettei hän ole energiatarkoituksiin viljeltyjen tai kesannoitujen lohkojen osalta täyttänyt velvollisuuttaan suhteessa pinta-alaan, joka lasketaan kertomalla maatalousmaan pinta-ala, jonka hän on käyttänyt raaka-aineen tuottamiseen, kyseisen raaka-aineen vastaavalla suhteellisella vajauksella.

52 artikla

Vähennykset tärkkelysperunan tuen ja siementuen hakemusten osalta

1. Jos havaitaan, että tosiasiallisesti viljelty pinta-ala on yli 10 prosenttia pienempi kuin asetuksen (EY) N:o 1782/2003 6 luvussa säädetyn tärkkelysperunan tuen maksamiseksi ilmoitettu pinta-ala, maksettavasta tuesta on vähennettävä havaittu erotus kaksinkertaisena.

2. Jos havaitaan, että tosiasiallisesti viljelty pinta-ala on yli 10 prosenttia pienempi kuin asetuksen (EY) N:o 1782/2003 9 luvussa säädetyn siementuen maksamiseksi ilmoitettu pinta-ala, maksettavasta tuesta on vähennettävä havaittu erotus kaksinkertaisena.

3. Jos havaitaan, että 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut sääntöjenvastaisuudet johtuvat viljelijän tahallisesta säännösten noudattamatta jättämisestä, 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu tuen kokonaismäärä on evättävä.

Tällaisessa tapauksessa viljelijältä on evättävä vielä kertaalleen kyseistä määrää vastaava tuki. Kyseinen määrä on vähennettävä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III ja IV osastossa tarkoitetuissa muissa tukijärjestelmissä maksettavista tuista, jotka viljelijälle voitaisiin myöntää niiden hakemusten yhteydessä, jotka hän jättää sitä kalenterivuotta, jona havainto tehdään, seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana. Jos määrää ei voida täysimääräisesti vähentää mainituista tukimaksuista, jäännöksen maksaminen on peruutettava.

53 artikla

Tahallinen liikaa ilmoittaminen

Jos ilmoitetun ja 50 artiklan 3 kohdan, 4 kohdan b alakohdan ja 5 kohdan mukaisesti määritetyn pinta-alan välinen erotus aiheutuu tahallisista sääntöjenvastaisuuksista, tukea, joka viljelijälle olisi voitu maksaa 50 artiklan 3 kohdan, 4 kohdan b alakohdan ja 5 kohdan mukaisesti, ei myönnetä kyseisenä kalenterivuonna asianomaisissa tukijärjestelmissä.

Jos kyseinen erotus on lisäksi yli 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta, viljelijältä on evättävä vielä kertaalleen tuki siihen määrään asti, joka vastaa ilmoitetun pinta-alan ja 50 artiklan 3 kohdan, 4 kohdan b alakohdan ja 5 kohdan mukaisesti määritetyn pinta-alan välistä erotusta. Kyseinen määrä on vähennettävä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III ja IV osastossa tarkoitetuissa muissa tukijärjestelmissä maksettavista tuista, jotka viljelijälle voitaisiin myöntää niiden hakemusten yhteydessä, jotka hän jättää sitä kalenterivuotta, jona havainto tehdään, seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana. Jos määrää ei voida täysimääräisesti vähentää mainituista tukimaksuista, jäännöksen maksaminen on peruutettava.

54 artikla

Siementukihakemuksiin liittyvät vähennykset ja poissulkemiset

1. Jos havaitaan, että viljelijä ei tosiasiallisesti pitänyt tukihakemuksen kohteena olleita siemeniä kaupan kylvösiemeninä

31 artiklan b alakohdan iii alakohdan mukaisesti, asianomaisen lajin osalta maksettavasta tuesta on 52 artiklan mukaisesti sovellettavien vähennysten tekemisen jälkeen vähennettävä 50 prosenttia, jos kaupan pitämättä jääneet määrät ovat yli 2 prosenttia ja enintään 5 prosenttia määristä, joista tukihakemus on tehty. Jos kaupan pitämättä jääneet määrät ylittävät 5 prosenttia, siementukea ei myönnetä lainkaan kyseisen markkinointivuoden osalta.

2. Jos havaitaan, että tukihakemus koskee virallisesti varmentamattomia siemeniä tai siemeniä, joita ei ole korjattu kyseisen jäsenvaltion alueella sen kalenterivuoden aikana, jona alkaa markkinointivuosi, jolle tämä tuki on vahvistettu, siementen tuotantotukea ei myönnetä lainkaan kyseisen markkinointivuoden ja sitä seuraavan markkinointivuoden osalta.

55 artikla

Rehualan laskeminen asetuksen (EY) N:o 1782/2003 131 artiklassa tarkoitettuja palkkioita varten

1. Edellä olevan 50 artiklan 1 ja 3 kohtaa, 51 artiklan 1 kohtaa ja 53 artiklaa on sovellettava rehualan laskemiseen asetuksen (EY) N:o 1782/2003 131 artiklassa tarkoitettujen tukien myöntämiseksi.

2. Jos ilmoitetun ja 50 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritetyn pinta-alan välinen erotus on yli 50 prosenttia, viljelijältä on evättävä vielä kertaalleen tuki niiden tukihakemusten yhteydessä, jotka hän jättää havaintoa seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana, sen rehualan osalta, joka vastaa ilmoitetun pinta-alan ja määritetyn pinta-alan erotusta. Jos tuen ulkopuolelle jätettävää pinta-alaa ei voida kyseisessä ajassa vähentää täysimääräisesti, jäännöksen maksaminen on peruutettava.

3. Edellä olevan 1 ja 2 kohdan mukaisia vähennyksiä ja poissulkemisia on sovellettava ainoastaan, jos ilmoitettu pinta-ala johti tai olisi johtanut suurempaan maksuun.

56 artikla

Rehualan laskeminen asetuksen (EY) N:o 1782/2003 132 artiklan mukaista laajaperäistämispalkkiota varten

1. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 132 artiklassa säädettyä laajaperäistämispalkkiota ei voida maksaa useammasta eläimestä kuin niistä, joiden osalta mainitun asetuksen 131 artiklassa tarkoitettuja palkkioita voidaan maksaa tämän asetuksen 55 artiklan soveltamisen jälkeen.

2. Kyseinen rehuala on määritettävä 50 artiklan säännöksiä noudattaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

Jos näin määritetyn pinta-alan osalta eläintiheyden yläraja ei ylity, määritettyä pinta-alaa on käytettävä laajaperäistämispalkkion laskuperusteena.

Jos yläraja ylittyy, niin tukien kokonaismäärää, joka voidaan myöntää viljelijälle asetuksen (EY) N:o 1782/2003 131 artiklassa tarkoitetuissa tukijärjestelmissä kyseisenä kalenterivuonna jätettyjen tukihakemusten osalta, on vähennettävä 50 prosentilla määrästä, jonka viljelijä on tai olisi muuten saanut laajaperäistämispalkkiona.

3. Jos ilmoitetun ja määritetyn pinta-alan välinen erotus johtuu tahallisista sääntöjenvastaisuuksista ja eläintiheyden yläraja ylittyy määritetyllä pinta-alalla, 2 kohdassa tarkoitettu tuen määrä on evättävä kokonaisuudessaan. Tällöin on sovellettava vastaavasti 53 artiklan toista alakohtaa.

II jakso

Eläinpalkkiot

57 artikla

Laskuperusteet

1. Jos sovelletaan tilakohtaista enimmäismäärää, tukihakemuksissa ilmoitettava eläinten lukumäärä on rajoitettava kyseiselle viljelijälle vahvistetun enimmäismäärän suuruiseksi.

2. Tukea ei voida missään tapauksessa myöntää hakemuksessa ilmoitettua suuremmalle eläinmäärälle.

3. Jos tukihakemuksessa ilmoitettu eläinten lukumäärä on suurempi kuin hallinnollisessa tai paikalla tehtävässä tarkastuksessa määritetty lukumäärä, tuki on laskettava määritetyn eläinmäärän perusteella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 59 ja 60 artiklan soveltamista.

Jos viljelijä ei kuitenkaan ole voinut noudattaa pitovelvoitettaan 72 artiklassa tarkoitettujen ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi, hän säilyttää oikeutensa tukeen ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisen olosuhteen tapahtumishetkellä tukikelpoisten eläinten lukumäärän osalta.

4. Jos havaitaan sääntöjenvastaisuuksia nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän osalta, on sovellettava seuraavaa:

a) nautaeläintä, jonka toinen korvamerkki on hävinnyt, on pidettävä määritettynä, jos se tunnistetaan selkeästi ja yksilöllisesti kaikkien muiden nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän osien perusteella;

b) jos havaitut sääntöjenvastaisuudet liittyvät virheellisiin rekisteri- tai eläinpassimerkintöihin, kyseiset eläimet on katsottava ei-määritetyiksi ainoastaan, jos tällaisia virheitä löydetään vähintään kahdessa tarkastuksessa 24 kuukauden aikana. Kaikissa muissa tapauksissa kyseiset eläimet on katsottava ei-määritetyiksi ensimmäisen havainnon jälkeen.

Edellä olevaa 19 artiklaa on sovellettava nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmään tehtäviin merkintöihin ja ilmoituksiin.

58 artikla

Korvaaminen

1. Tilalla olevia nautaeläimiä on pidettävä määritettyinä ainoastaan, jos niitä koskevat tunnistetiedot on merkitty tukihakemukseen. Emolehmät tai hiehot, joista on haettu tukea asetuksen (EY) N:o 1782/2003 125 tai 129 artiklan mukaisesti ja lypsylehmät, joista on haettu tukea mainitun asetuksen 132 artiklan 4 kohdan mukaisesti, voidaan korvata pitoaikana kyseisissä artikloissa säädetyissä rajoissa ilman, että oikeus haettuun tukeen menetetään.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisten korvaamisten on tapahduttava 20 päivän kuluessa korvaamisen aiheuttavasta tapahtumasta, ja korvaaminen on merkittävä rekisteriin kolmen päivän kuluessa korvaamisesta. Toimivaltaiselle viranomaiselle, jolle tukihakemus jätettiin, on ilmoitettava korvaamisesta seitsemän päivän kuluessa.

Jos jäsenvaltio kuitenkin hyödyntää 16 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjä mahdollisuuksia, se voi säätää, että tilalta lähteneestä eläimestä ja tilalle saapuneesta toisesta eläimestä atkpohjaiseen nautaeläinten tietokantaan ensimmäisessä alakohdassa säädetyssä määräajassa tehdyt ilmoitukset voivat korvata mainitut toimivaltaiselle viranomaiselle lähetettävät tiedot.

3. Jos viljelijä hakee tukea sekä uuhista että vuohista ja jos maksettavan tuen tasossa ei ole eroa, uuhi voidaan korvata vuohella ja vuohi voidaan korvata uuhella. Uuhet ja vuohet, joista haetaan tukea asetuksen (EY) N:o 1782/2003 113 artiklan mukaisesti, voidaan korvata pitoaikana mainitussa artiklassa säädetyissä rajoissa ilman, että oikeus haettuun tukeen menetetään.

4. Edellä olevan 3 kohdan mukaisten korvaamisten on tapahduttava 10 päivän kuluessa korvaamisen aiheuttavasta tapahtumasta, ja korvaaminen on merkittävä rekisteriin kolmen päivän kuluessa korvaamisesta. Toimivaltaiselle viranomaiselle, jolle tukihakemus jätettiin, on ilmoitettava korvaamisesta viiden työpäivän kuluessa.

59 artikla

Vähennykset ja poissulkemiset sellaisten nautaeläinten osalta, joista on haettu tukea

1. Jos nautatukijärjestelmien mukaisessa tukihakemuksessa havaitaan 57 artiklan 3 kohdan mukaisesti eläinten ilmoitetun lukumäärän ja määritetyn lukumäärän välinen ero, tuen kokonaismäärää, joka viljelijälle olisi voitu maksaa näissä järjestelmissä asianomaiselta palkkiokaudelta, on vähennettävä tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettavalla prosenttiosuudella, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan enintään kolmen eläimen kohdalla.

2. Jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan useamman kuin kolmen eläimen kohdalla, tuen kokonaismäärää, joka viljelijälle olisi voitu maksaa 1 kohdassa tarkoitetuissa järjestelmissä asianomaiselta palkkiokaudelta, on vähennettävä:

a) 3 kohdan mukaisesti vahvistettavalla prosenttiosuudella, jos se on enintään kymmenen prosenttia, tai

b) 3 kohdan mukaisesti vahvistettavalla prosenttiosuudella kaksinkertaisena, jos se on yli 10 mutta enintään 20 prosenttia.

Jos 3 kohdan mukaisesti vahvistettava prosenttiosuus on yli 20 prosenttia, tuki, joka viljelijälle olisi voitu maksaa 57 artiklan 3 kohdan mukaisesti, on evättävä asianomaisissa järjestelmissä kyseiseltä palkkiokaudelta.

Jos tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettava prosenttiosuus on yli 50 prosenttia, viljelijältä on evättävä vielä kertaalleen tuki siihen määrään asti, joka vastaa ilmoitetun eläinten lukumäärän ja 57 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritetyn eläinten lukumäärän erotusta. Kyseinen määrä on vähennettävä nautatukijärjestelmissä maksettavista tuista, jotka viljelijälle voitaisiin myöntää niiden hakemusten yhteydessä, jotka hän jättää sitä kalenterivuotta, jona havainto tehdään, seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana. Jos määrää ei voida täysimääräisesti vähentää mainituista tukimaksuista, jäännöksen maksaminen on peruutettava.

3. Jotta 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut prosenttiosuudet voidaan vahvistaa, asianomaisella palkkiokaudella kaikkien niiden nautaeläinten, joista palkkioita on haettu nautaeläinten tukijärjestelmissä ja joiden osalta sääntöjenvastaisuuksia on havaittu, kokonaismäärä on jaettava kaikkien kyseisenä palkkiokautena määritettyjen nautaeläinten lukumäärällä.

4. Jos 57 artiklan 3 kohdan mukaisesti havaittu eläinten ilmoitetun lukumäärän ja määritetyn lukumäärän välinen erotus aiheutuu tahallisista sääntöjenvastaisuuksista, tuki, joka viljelijälle olisi voitu maksaa 57 artiklan 3 kohdan mukaisesti, on evättävä asianomaisissa nautatukijärjestelmissä kyseisenä palkkiokautena.

Jos tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettava ero on yli 20 prosenttia, viljelijältä evätään vielä kertaalleen tuki siihen määrään asti, joka vastaa ilmoitetun eläinten lukumäärän ja 57 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritetyn eläinten lukumäärän erotusta. Kyseinen määrä on vähennettävä nautatukijärjestelmissä maksettavista tuista, jotka viljelijälle voitaisiin myöntää niiden hakemusten yhteydessä, jotka hän jättää sitä kalenterivuotta, jona havainto tehdään, seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana. Jos määrää ei voida täysimääräisesti vähentää mainituista tukimaksuista, jäännöksen maksaminen on peruutettava.

60 artikla

Vähennykset ja poissulkemiset sellaisten lampaiden ja vuohien osalta, joista on haettu tukea

1. Jos lammas- ja vuohitukijärjestelmässä tehdyissä tukihakemuksissa havaitaan 57 artiklan 3 kohdan mukaisesti erotus, 59 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa on sovellettava soveltuvin osin alkaen ensimmäisestä eläimestä, jonka osalta sääntöjenvastaisuuksia havaitaan.

2. Jos havaitaan, että lampaanmaitoa tai lampaanmaitotuotteita kaupan pitävä lampaan kasvattaja ei ole ilmoittanut palkkiohakemuksessaan tästä toiminnastaan, hänelle kuuluvan tuen määrää on vähennettävä vastaamaan palkkiota, joka maksetaan lampaanmaitoa tai lampaanmaitotuotteita kaupan pitäville lampaankasvattajille vähennettynä kyseisen määrän ja täysimääräisen uuhipalkkion määrän välisellä erotuksella.

3. Jos lisäpalkkiota koskevan hakemuksen osalta havaitaan, että alle 50 prosenttia tilan maatalousmaasta sijaitsee asetuksen (EY) N:o 1782/2003 114 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla alueilla, lisäpalkkiota ei makseta ja uuhi- ja vuohipalkkiota vähennetään määrällä, joka vastaa 50 prosenttia lisäpalkkion määrästä.

4. Jos havaitaan, että tilan maatalousmaasta alle 50 prosenttia sijaitsee asetuksen (EY) N:o 2550/2001 liitteessä I luetelluilla alueilla, vuohipalkkiota ei makseta.

5. Jos havaitaan, että vuorilaiduntamista harjoittava tuottaja, joka on jättänyt hakemuksen lisäpalkkiosta, ei ole laiduntanut 90 prosenttia eläimistään vähintään 90 päivää asetuksen (EY) N:o 1782/2003 114 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla alueella, lisämaksua ei makseta ja uuhi- tai vuohipalkkiota vähennetään määrällä, joka vastaa 50 prosenttia lisäpalkkion määrästä.

6. Jos havaitaan, että 2, 3, 4 tai 5 kohdassa tarkoitetut sääntöjenvastaisuudet johtuvat säännösten tahallisesta noudattamatta jättämisestä, kyseisissä kohdissa tarkoitettu tuen kokonaismäärä on evättävä.

Tällaisessa tapauksessa viljelijältä on evättävä vielä kertaalleen kyseistä määrää vastaava tuki. Kyseinen määrä on vähennettävä lammas- tai vuohitukijärjestelmissä maksettavista tuista, jotka viljelijälle voitaisiin myöntää niiden hakemusten yhteydessä, jotka hän jättää havainnon tekovuotta seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana.

7. Jos sekä uuhia että vuohia, joista maksettava palkkio on samantasoinen, pitävän viljelijän osalta paikalla tehtävässä tarkastuksessa havaitaan karjan koostumuksessa eläinten lajikohtaista lukumäärää koskeva ero, eläinten on katsottava kuuluvan samaan ryhmään.

61 artikla

Luonnonolosuhteet

Edellä olevassa 59 ja 60 artiklassa säädettyjä vähennyksiä ja poissulkemisia ei sovelleta, jos viljelijä ei voi karjaan vaikuttavien luonnonolosuhteiden vuoksi noudattaa sitoumustaan pitää eläimiä, joista on haettu tukea, hallussaan koko pitoaikaa edellyttäen, että viljelijä on ilmoittanut asiasta kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle 10 työpäivän kuluessa siitä, kun eläinten lukumäärän väheneminen on havaittu.

Ottaen huomioon yksittäistapauksia koskevat tosiasialliset olosuhteet toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä erityisesti seuraavat luonnonolosuhteista johtuvat karjaa koskevat tapaukset:

a) eläimen kuolema taudin vuoksi;

b) eläimen kuolema onnettomuudessa, josta viljelijää ei voida pitää vastuullisena.

62 artikla

Teurastamojen antamat virheelliset todistukset ja ilmoitukset

Kun kyseessä ovat teurastamojen asetuksen (EY) N:o 2342/1999 35 artiklan mukaisesti teurastuspalkkion yhteydessä tekemät ilmoitukset tai antamat todistukset ja kun havaitaan, että teurastamon antama virheellinen todistus tai sen tekemä virheellinen ilmoitus johtuu vakavasta laiminlyönnistä tai on tahallinen, kyseisen jäsenvaltion on sovellettava asianmukaisia kansallisia seuraamuksia. Jos tällaisia sääntöjenvastaisuuksia havaitaan toistamiseen, asianomaisen teurastamon oikeus tehdä palkkioita koskevia ilmoituksia tai antaa niitä koskevia todistuksia on peruttava vähintään yhden vuoden ajaksi.

63 artikla

Lisätukia koskevat havainnot

Kun kyseessä ovat asetuksen (EY) N:o 1782/2003 133 artiklassa säädetyt lisätuet, jäsenvaltioiden on säädettävä vähennyksistä ja poissulkemisista, joiden on asiallisesti vastattava tämän osaston säännöksiä.

III jakso

Lypsylehmäpalkkio ja lisätuet

64 artikla

Lypsylehmäpalkkio ja lisätuet

Lypsylehmäpalkkioiden ja lisätukien järjestelmässä tehtyjä tukihakemuksia koskevien havaintojen yhteydessä sovelletaan 50 artiklaa, 51 artiklan 1 kohtaa ja 53 artiklaa siten, että ”pinta-alan” katsotaan tarkoittavan ”tilakohtaista viitemäärää” ja ”määritetyn pinta-alan” katsotaan tarkoittavan ”määritettyä tilakohtaista viitemäärää”.

Jos asianomainen henkilö ei asetuksen (EY) N:o 2237/2003 30 artiklassa tarkoitetussa tapauksessa aloita tuotantoa tukihakemuksen määräaikaan mennessä, määritetyn tilakohtaisen viitemäärän katsotaan olevan nolla. Tällöin asianomaisen henkilön tukihakemus on hylättävä kyseisen vuoden osalta. Hylätyssä hakemuksessa ilmoitettua määrää vastaava määrä on vähennettävä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III ja IV osastossa vahvistetuissa tukijärjestelmissä maksettavista tuista, jotka hakijalle voitaisiin myöntää niiden hakemusten yhteydessä, jotka hän jättää havainnon tekovuotta seuraavana kalenterivuonna.

II LUKU

TÄYDENTÄVIÄ EHTOJA KOSKEVAT HAVAINNOT

65 artikla

Yleisperiaatteet ja määritelmät

1. Tämän luvun soveltamiseksi on sovellettava 41 artiklan säännöksiä.

2. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 6 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi toiminta tai laiminlyönti on katsottava johtuvaksi suoraan yksittäisestä maanviljelijästä, joka on jättänyt noudattamatta säännöksiä ja joka on kyseisen noudattamatta jättämisen havaitsemisen ajankohtana vastuussa asianomaisesta tilasta, pinta-alasta, tuotantoyksiköstä tai eläimestä. Jos kyseinen tila, pinta-ala, tuotantoyksikkö tai eläin on siirretty viljelijälle sen jälkeen, kun säännösten noudattamatta jättämistä on alkanut tapahtua, häntä on pidettävä yhtä lailla vastuussa, jos hän on jatkanut kyseistä noudattamatta jättämistä, edellyttäen, että hän on voinut kohtuudella havaita ja lopettaa kyseisen noudattamatta jättämisen.

3. Jos useampi kuin yksi maksajavirasto on vastuussa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 2 artiklan d alakohdassa määriteltyjen erilaisten suoran tuen järjestelmien hallinnosta, jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet varmistaakseen tämän luvun mukaisten säännösten moitteettoman soveltamisen ja erityisesti, että kaikkiin viljelijän hakemiin suoriin tukiin sovelletaan yhtenäistä vähennysprosenttia.

4. Säännösten noudattamatta jättämistä pidetään määritettynä, jos se vahvistetaan missä tahansa tämän asetuksen mukaisesti tehdyssä tarkastuksessa tai tuodaan toimivaltaisen valvontaviranomaisen tietoon millä tahansa muulla tavalla.

66 artikla

Vähennysten soveltaminen laiminlyönnin tapauksessa

1. Jos noudattamatta jättäminen johtuu viljelijän laiminlyönnistä, on vähennettävä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 2 artiklan d alakohdassa määriteltyjen suorien tukien kokonaismäärää, joka on myönnetty tai on myönnettävä asianomaiselle viljelijälle niiden tukihakemusten perusteella, jotka hän on jättänyt tai tulee jättämään kalenterivuonna, jona laiminlyönti havaitaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 71 artiklan soveltamista. Tämä vähennys on pääsääntöisesti kolme prosenttia kyseisestä kokonaismäärästä.

Maksajavirasto voi kuitenkin toimivaltaisen valvontaviranomaisen 48 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti tarkastuskertomuksessa esittämän arvion perusteella päättää joko alentaa kyseistä prosenttiosuutta yhteen prosenttiin tai korottaa sitä viiteen prosenttiin kyseisestä kokonaismäärästä taikka 48 artiklan 1 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa olla soveltamatta vähennystä lainkaan.

2. Jos samaan täydentävien ehtojen alaan liittyvien eri säädösten tai standardien osalta on havaittu useampi kuin yksi säännösten noudattamatta jättämisen tapaus, kyseisiä tapauksia on 1 kohdan mukaisen vähennyksen vahvistamiseksi pidettävä yhtenä noudattamatta jättämisenä.

3. Jos täydentävien ehtojen eri alojen osalta on havaittu useampi kuin yksi säännösten noudattamatta jättäminen, 1 kohdassa säädettyä vähennyksen vahvistamismenettelyä on sovellettava erikseen kuhunkin noudattamatta jättämiseen. Kyseiset vähennysprosenttiosuudet on laskettava yhteen. Vähennys voi kuitenkin olla enintään viisi prosenttia 1 kohdassa tarkoitetusta kokonaismäärästä.

4. Jos on havaittu toistuvia säännösten noudattamatta jättämisiä, ensimmäisen noudattamatta jättämisen osalta 1 kohdan mukaisesti vahvistettua prosenttiosuutta on ensimmäisen toiston yhteydessä korotettava kertoimella kolme, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 67 artiklan mukaista säännösten tahallista noudattamatta jättämistä koskevien säännösten soveltamista. Jos kyseinen prosenttiosuus on vahvistettu 2 kohdan mukaisesti, maksajaviraston on määritettävä prosenttiosuus, jota olisi sovellettu ensimmäiseen asianomaisen vaatimuksen tai standardin noudattamatta jättämiseen.

Myöhempien toistojen yhteydessä korotuskerrointa kolme on sovellettava joka kerran edellisen toistuvan noudattamatta jättämisen osalta vahvistettuun vähennykseen. Vähennys voi kuitenkin olla enintään 15 prosenttia 1 kohdassa tarkoitetusta kokonaismäärästä.

Kun 15 prosentin suuruinen vähennys on saavutettu, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asianomaiselle viljelijälle, että jos sama säännösten noudattamatta jättäminen vielä havaitaan, hänen katsotaan toimineen tahallisesti 67 artiklassa tarkoitetulla tavalla. Jos sen jälkeen havaitaan uusi noudattamatta jättämisen tapaus, sovellettava vähennysprosenttiosuus vahvistetaan soveltamalla korotuskerrointa kolme korotettuun määrään, joka edeltää tapauksen mukaan toisen alakohdan viimeisessä virkkeessä säädetyn 15 prosentin rajoituksen soveltamista.

67 artikla

Vähennysten ja poissulkemisten soveltaminen säännösten tahallisen noudattamatta jättämisen tapauksissa

1. Jos viljelijä on jättänyt säännöksiä noudattamatta tahallisesti, 66 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun kokonaismäärään sovellettava vähennys on pääsääntöisesti 20 prosenttia kyseisestä kokonaismäärästä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 71 artiklan soveltamista.

Maksajavirasto voi kuitenkin toimivaltaisen valvontaviranomaisen 48 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti tarkastuskertomuksessa esittämän arvion perusteella päättää alentaa kyseistä prosenttiosuutta vähintään 15 prosenttiin tai korottaa sitä tapauksen mukaan enintään 100 prosenttiin kyseisestä kokonaismäärästä.

2. Jos tahallinen noudattamatta jättäminen koskee jotain tiettyä tukijärjestelmää, viljelijä on suljettava kyseisen tukijärjestelmän ulkopuolelle kyseisen kalenterivuoden osalta.

Jos säännösten tahallinen noudattamatta jättäminen on erittäin laajaa, vakavaa, pitkäaikaista tai toistuvaa, viljelijä on suljettava asianomaisen tukijärjestelmän ulkopuolelle myös seuraavan kalenterivuoden osalta.

III LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

68 artikla

Vähennysten ja poissulkemisten soveltamista koskevat poikkeukset

1. Edellä I luvussa säädettyjä vähennyksiä ja poissulkemisia ei sovelleta, jos viljelijä on esittänyt asiasisällöllisesti oikeaa tietoa tai jos hän voi muutoin osoittaa, että virhe ei ole hänen tekemänsä.

2. Edellä I luvussa säädettyjä vähennyksiä ja poissulkemisia ei sovelleta niihin tukihakemuksen osiin, joiden osalta viljelijä ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle kirjallisesti tukihakemuksen olevan virheellinen tai muuttuneen virheelliseksi sen jättämisen jälkeen edellyttäen, että viljelijälle ei ole annettu tietoa toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta tehdä tarkastus paikalla tai että viranomainen ei ole jo ilmoittanut viljelijälle hakemuksessa olevista sääntöjenvastaisuuksista.

Tukihakemusta on mukautettava vastaamaan todellista tilannetta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen viljelijän toimittamien tietojen perusteella.

69 artikla

Nautaeläinten atk-pohjaiseen tietokantaan vietyjen tietojen muuttaminen ja korjaaminen

Edellä olevaa 68 artiklaa sovelletaan tukihakemuksen jättöhetkestä alkaen nautaeläinten atk-pohjaiseen tietokantaan viedyissä tiedoissa oleviin virheisiin ja poisjättöihin niiden nautaeläinten osalta, joista tukea on haettu.

Nautaeläimiin, joista tukea ei ole haettu, sovelletaan samoja säännöksiä tämän osaston II luvun mukaisesti sovellettavien vähennysten ja poissulkemisten osalta.

V OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

70 artikla

Tuen vähimmäismäärät

Jäsenvaltiot voivat päättää olla myöntämättä tukea, jos sen määrä tukihakemusta kohden on enintään 100 euroa.

71 artikla

Vähennysten kasaantuminen

1. Jos säännösten noudattamatta jättäminen muodostaa myös sääntöjenvastaisuuden, mikä on merkityksellistä vähennysten tai poissulkemisten soveltamiseksi niin IV osaston I luvun kuin sen II luvun mukaisesti,

a) asianomaisiin tukijärjestelmiin on sovellettava IV osaston I luvun mukaisia vähennyksiä tai poissulkemisia;

b) maatilan tilatukijärjestelmässä ja muissa tukijärjestelmissä, joihin ei sovelleta a kohdassa tarkoitettuja vähennyksiä tai poissulkemisia, myönnettävään tukien kokonaismäärään on sovellettava IV osaston II luvun mukaisia vähennyksiä ja poissulkemisia.

2. Jos tuen mukauttamisen, säännösten noudattamatta jättämisten ja sääntöjenvastaisuuksien seurauksena on 1 kohdan soveltamisen jälkeen sovellettava useita vähennyksiä, toimivaltaisen viranomaisen on laskettava vähennykset seuraavasti:

a) ensimmäiseksi on sovellettava asetuksen (EY) N:o 1782/2003 10 artiklan mukaisia vähennyksiä;

b) toiseksi, tämän asetuksen IV osaston I luvussa säädettyjä vähennyksiä on sovellettava tukimäärään, joka viljelijälle olisi voitu maksaa ensimmäisen vähennyksen jälkeen;

c) kolmanneksi, saatua määrää on käytettävä perustana laskettaessa tämän asetuksen 21 artiklan mukaisesti sovellettavia vähennyksiä, jotka johtuvat hakemusten jättämisestä myöhässä;

d) neljänneksi, saatuun määrään on tehtävä tämän asetuksen IV osaston II luvussa säädetyt vähennykset.

3. Jollei neuvoston asetuksen (EY) N:o 2988/95 [1] 6 artiklasta muuta johdu, tämän asetuksen mukaiset vähennykset ja poissulkemiset eivät rajoita muista yhteisön säännöksistä tai kansallisesta lainsäädännöstä johtuvien lisäseuraamuksien soveltamista.

[1] EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1.

72 artikla

Ylivoimainen este ja poikkeukselliset olosuhteet

Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 40 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista ylivoimaisista esteistä ja poikkeuksellisista olosuhteista on ilmoitettava kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle sekä esitettävä niistä kyseistä viranomaista tyydyttävät todisteet 10 työpäivän kuluessa päivästä, jona viljelijä voi ne ilmoittaa.

73 artikla

Aiheettomien maksujen takaisinperintä

1. Viljelijän on palautettava aiheettomasti maksetut määrät, joihin lisätään 3 kohdan mukaisesti lasketut korot.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että aiheeton maksu on perittävä vähentämällä vastaava määrä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III ja IV osastossa tarkoitettujen tukijärjestelmien mukaisesti takaisinperintäpäätöksen jälkeen kyseiselle viljelijälle suoritettavista ennakkomaksuista tai maksuista. Viljelijä voi kuitenkin palauttaa maksun odottamatta vähennystä.

3. Korko on laskettava sen ajan perusteella, joka kuluu viljelijälle palautusvelvollisuudesta ilmoittamisen ja joko palautuksen tai vähennyksen välillä.

Sovellettava korkotaso on laskettava kansallisen lainsäädännön mukaisesti, ja se ei saa olla alempi kuin kansallisten säännösten mukaisesti maksujen takaisinperinnässä sovellettava korkotaso.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua palautusvelvollisuutta ei sovelleta, jos maksu on suoritettu toimivaltaisen viranomaisen tai muun viranomaisen tekemän virheen johdosta eikä viljelijä ole voinut kohtuudella havaita virhettä.

Jos virhe kuitenkin liittyy kyseisen maksun laskemiseen liittyviin asiatietoihin, ensimmäistä alakohtaa sovelletaan ainoastaan, jos takaisinperintää koskevaa päätöstä ei ollut ilmoitettu 12 kuukauden kuluessa maksusta.

5. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettua palautusvelvollisuutta ei sovelleta, jos tuen maksupäivän ja toimivaltaisen viranomaisen tuensaajalle osoittaman, maksun aiheetonta luonnetta koskevan ensimmäisen ilmoituksen välinen aika on yli kymmenen vuotta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu ajanjakso on kuitenkin neljä vuotta, jos tuensaaja on toiminut vilpittömässä mielessä.

6. Tämän asetuksen 21 artiklan ja IV osaston mukaisesti tehtyjen vähennysten ja poissulkemisten seurauksena takaisin perittäviin määriin on kaikissa tapauksissa sovellettava neljän vuoden vanhentumisaikaa.

7. Edellä olevaa 4 ja 5 kohtaa ei sovelleta ennakoihin.

8. Jäsenvaltiot voivat päättää olla perimättä takaisin sellaisia määriä, jotka ovat ilman korkoja enintään 100 euroa viljelijää ja palkkiokautta kohti, jos kansallisessa lainsäädännössä säädetään tällaisissa tapauksissa perimättä jättämisestä.

Jos korkoihin liittyvät määrät on perittävä riippumatta aiheettomasti maksetuista määristä, jäsenvaltiot voivat samoin edellytyksin päättää olla perimättä määriä, jotka liittyvät enintään 50 euron suuruisiin korkoihin.

74 artikla

Tilan siirto

1. Tässä artiklassa tarkoitetaan:

a) ”tilan siirrolla” kyseisten tuotantoyksiköiden myyntiä, vuokrausta tai muulla samankaltaisella liiketoimella tapahtuvaa siirtoa;

b) ”luopujalla” viljelijää, jonka tila siirretään toiselle viljelijälle;

c) ”tilan jatkajalla” viljelijää, jolle tila siirretään.

2. Jos tila siirretään kokonaisuudessaan yhdeltä viljelijältä toiselle tukihakemuksen jättämisen jälkeen ja ennen kuin tuen kaikkien myöntämisedellytysten todetaan täyttyneen, siirretystä tilasta ei myönnetä tukea luopujalle.

3. Luopujan hakema tuki myönnetään tilan jatkajalle, jos:

a) tilan jatkaja ilmoittaa siirrosta toimivaltaiselle viranomaiselle jäsenvaltion asettaman määräajan kuluessa ja hakee tuen maksamista;

b) tilan jatkaja esittää kaikki toimivaltaisen viranomaisen vaatimat todisteet;

c) tuen kaikki myöntämisedellytykset täyttyvät siirretyn tilan osalta.

4. Kun tilan jatkaja ilmoittaa tilan siirrosta toimivaltaiselle viranomaiselle ja hakee tuen maksamista 3 kohdan a alakohdan mukaisesti:

a) luopujan ja toimivaltaisen viranomaisen oikeudellisesta suhteesta johtuvat luopujan kaikki oikeudet ja velvollisuudet, jotka syntyvät tukihakemuksen perusteella, kuuluvat tilan jatkajalle;

b) tuen myöntämiseksi tarvittavat kaikki toimet ja luopujan ennen tilan siirtoa tekemät kaikki ilmoitukset luetaan tilan jatkajan ansioksi asianmukaisten yhteisön sääntöjen soveltamiseksi;

c) siirrettyä tilaa pidetään tarvittaessa erillisenä tilana kyseisen markkinointivuoden taikka kyseisen tuki- tai palkkiokauden osalta.

5. Jos tukihakemus jätetään sen jälkeen, kun tuen myöntämiseksi tarvittavat toimet on saatu päätökseen ja tila on siirretty kokonaisuudessaan yhdeltä viljelijältä toiselle kyseisten toimien käynnistämisen jälkeen mutta ennen kuin tuen kaikki myöntämisedellytykset täyttyvät, tukea voidaan myöntää tilan jatkajalle sillä edellytyksellä, että 3 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät. Tällöin sovelletaan 4 kohdan b alakohtaa.

6. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa päättää myöntää tukea luopujalle. Tällaisessa tapauksessa:

a) tilan jatkajalle ei myönnetä tukea;

b) jäsenvaltioiden on sovellettava 2–5 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia soveltuvin osin.

7. Jos tila siirretään kokonaisuudessaan yhdeltä viljelijältä toiselle asetuksen (EY) N:o 1782/2003 44 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun jakson aikana, tilan jatkaja voi käyttää asianomaisia lohkoja tukihakemuksen jättämiseksi maatilan tulotukijärjestelmässä.

75 artikla

Lisätoimenpiteet ja jäsenvaltioiden keskinäinen avunanto

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki yhdennetyn järjestelmän moitteettomaksi soveltamiseksi tarvittavat [lisä]toimenpiteet ja autettava toisiaan tarvittaessa tässä asetuksessa säädettyjen tarkastusten toteuttamiseksi. Jos tässä asetuksessa ei säädetä tarkoituksenmukaisista vähennyksistä ja poissulkemisista, jäsenvaltiot voivat tässä yhteydessä ottaa käyttöön aiheellisia kansallisia seuraamuksia, joita sovelletaan tuottajiin ja muihin markkinoiden toimijoihin, kuten teurastamoihin tai järjestöihin, jotka ovat osallisina tuen myöntämismenettelyssä, sen varmistamiseksi, että valvontaedellytykset, kuten asianmukaista tilan karjarekisteriä tai ilmoitusvelvollisuutta koskevat edellytykset, täyttyvät.

2. Jäsenvaltioiden on avustettava toisiaan tehokkaiden tarkastusten takaamiseksi ja toimitettujen asiakirjojen oikeellisuuden ja/tai vaihdettujen tietojen paikkansapitävyyden varmistamiseksi.

76 artikla

Tiedonannot

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta maatilan tilatukea ja muita pinta-alatukijärjestelmiä koskeva kertomus ja vuosittain viimeistään 31 päivänä elokuuta eläinpalkkioita koskeva kertomus, jotka kattavat edellisen kalenterivuoden ja joissa mainitaan erityisesti seuraavat seikat:

a) yhdennetyn järjestelmän täytäntöönpano, mukaan luettuina erityisesti täydentävien ehtojen vaatimusten tarkastamiseksi valitut vaihtoehdot ja toimivaltaiset valvontalaitokset, jotka vastaavat täydentävien ehtojen vaatimusten ja edellytysten tarkastuksista;

b) hakemusten määrä sekä kokonaispinta-ala ja eläinten kokonaismäärä tukijärjestelmäkohtaisesti;

c) hakemusten määrä sekä tarkastettu kokonaispinta-ala ja tarkastetut eläinten kokonaismäärät;

d) tehtyjen tarkastusten tulos sekä IV osaston mukaisesti sovelletut vähennykset ja poissulkemiset.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava samanaikaisesti ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen eläinpalkkioita koskevien komissiolle lähetettävien tiedonantojen kanssa niiden tuensaajien kokonaismäärä, jotka ovat saaneet tukea yhdennetyn järjestelmän soveltamisalaan kuuluvissa tukijärjestelmissä.

2. Lisäksi jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle kunkin vuoden 31 päivään lokakuuta mennessä tiedonanto, joka koskee 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua pysyvänä laitumena olevan maa-alan osuutta koko maatalousmaasta. Jäsenvaltioiden on niin ikään 31 päivään lokakuuta 2005 mennessä lähetettävä komissiolle tiedonanto, joka koskee kyseistä osuutta 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna viitevuonna 2003.

3. Jäsenvaltiot voivat yhteisymmärryksessä komission kanssa poiketa 1 ja 2 kohdassa säädetyistä määräpäivistä asianmukaisesti perustelluissa poikkeuksellisissa tilanteissa.

4. Yhdennetyn järjestelmän yhteydessä perustettua atk-pohjaista tietokantaa käytetään avuksi toimitettaessa niitä alakohtaisissa asetuksissa täsmennettyjä tietoja, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle.

III OSA

TUEN MUKAUTTAMINEN

77 artikla

Vähennyksen laskuperusteet

Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 10 artiklan mukaisen vähennyksen määrä lasketaan niiden suorien tukien määrien perusteella, jotka viljelijöille voitaisiin maksaa ennen vähennysten ja poissulkemisten soveltamista tämän asetuksen mukaisesti tai asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä I lueteltujen mutta mainitun asetuksen III tai IV osastoon kuulumattomien tukijärjestelmien tapauksessa niihin sovellettavan erityislainsäädännön mukaisesti.

78 artikla

Jakoperusteet

Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 10 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen jäljellä olevien määrien jakoperusteet lasketaan ottaen huomioon jäsenvaltioissa olevat maatalousmaan ja maatalouden työpaikkojen osuudet, joiden painotus on vastaavasti 65 prosenttia ja 35 prosenttia.

Kunkin jäsenvaltion osuutta maatalousmaasta ja maatalouden työpaikoista korjataan sen perusteella, mikä on jäsenvaltion suhteellinen bruttokansantuote (BKT) asukasta kohti ostovoimana

mitattuna, soveltamalla yhtä kolmasosaa niiden jäsenvaltioiden keskiarvon poikkeamasta, joihin tuen mukauttamista sovelletaan.

Tähän tarkoitukseen käytetään seuraavia, Eurostatista elokuussa 2003 saatuihin tietoihin perustuvia taustatietoja:

a) maatalousmaa: asetuksen (EY) N:o 571/88 ([1]) mukaisesta maatilojen rakennetta koskevasta vuoden 2000 tutkimuksesta saadut tiedot;

b) maatalouden työpaikat: maatalous-, metsästys- ja kalastusalan työpaikkoja koskevat tiedot, jotka on julkaistu neuvoston asetuksen (EY) N:o 577/98 ([2]) mukaisesti toteutetun vuoden 2001 työvoimatutkimuksen vuotuisessa sarjassa;

c) BKT asukasta kohti ostovoimana ilmaistuna: kolmen vuoden keskiarvo, joka perustuu jäsenvaltioiden kansantalouden tilinpitoon vuosina 1999–2001.

79 artikla

Tuen lisämäärä

1. Sen määrittelemiseksi, onko asetuksen (EY) N:o 1782/2003 12 artiklassa tarkoitettu5 000 euron yläraja saavutettu, on otettava huomioon niiden suorien tukien kokonaismäärä, jotka olisi myönnettävä ennen vähennysten soveltamista tämän asetuksen mukaisesti tai asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä I lueteltujen mutta mainitun asetuksen III tai IV osastoon kuulumattomien tukijärjestelmien tapauksessa niihin sovellettavan erityislainsäädännön mukaisesti.

Tuen lisämääriä ei kuitenkaan myönnetä viljelijälle, joka on jätetty kaikkien suorien tukien ulkopuolelle sääntöjenvastaisuuksien tai säännösten noudattamatta jättämisten vuoksi.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä lokakuuta edellisenä vuonna myönnetyn lisätuen kokonaismäärä.

IV OSA

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

80 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 2419/2001. Sitä on kuitenkin sovellettava edelleen tukihakemuksiin, jotka liittyvät ennen 1 päivää tammikuuta 2005 alkaviin markkinointivuosiin tai palkkiokausiin.

Tapauksissa, joissa vähennyksiä, joita on sovellettava tekemällä asetuksen (EY) N:o 2419/2001 32 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan, 33 artiklan toisen alakohdan, 34 artiklan 2 kohdan, 35 artiklan 3 kohdan viimeisen virkkeen, 38 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan, 38 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan ja 40 artiklan 1 ja 6 kohdan mukaiset vähennykset, ei ole vielä voitu toteuttaa täysimääräisesti ennen tämän asetuksen voimaantuloa, jäljellä oleva määrä on vähennettävä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan muun tukijärjestelmän mukaisista maksuista edellyttäen, että vähennyksille mainituissa säännöksissä vahvistetut määräajat eivät ole vielä päättyneet.

2. Viittauksia asetukseen (EY) N:o 2419/2001 on pidettävä viittauksina tähän asetukseen, ja ne on luettava liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

81 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan tukihakemuksiin, jotka liittyvät 1 päivästä tammikuuta 2005 alkaviin markkinointivuosiin tai palkkiokausiin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä 2004

Komission puolesta
Franz FISHLER
Komission jäsen

([1]) EYVL L 56, 2.3.1988, s. 1.
([2]) EYVL L 77, 14.3.1998, s. 3.

LIITE I

YHTEISÖN MENETELMÄ HAMPPULAJIKKEIDEN TETRAHYDROKANNABINOLIPITOISUUDEN KVANTITATIIVISEKSI MÄÄRITTÄMISEKSI

1. **Tarkoitus ja soveltamisala**

Tämän menetelmän tarkoituksena on määrittää hamppulajikkeiden (*Cannabis sativa* L.) delta-9-tetrahydrokannabinolipitoisuus (jäljempänä ”THK-pitoisuus”). Menetelmässä sovelletaan tapauksen mukaan käytäntöä A tai B, joita kuvaillaan seuraavassa.

Menetelmä perustuu delta-9-THK-pitoisuuden kvantitatiiviseen määritykseen kaasukromatografialla (GC) sen jälkeen, kun näytettä on uutettu liuottimella.

1.1. *Käytäntö A*

Käytäntöä A on käytettävä tuotantoa koskevissa tarkastuksissa, kuten asetuksen (EY) N:o 1782/2003 52 artiklan 1 kohdassa ja tämän asetuksen 26 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetään.

1.2. *Käytäntö B*

Käytäntöä B on käytettävä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 52 artiklan 2 kohdassa ja tämän asetuksen 33 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

2. **Näytteenotto**

2.1. *Näytteet*

a) Käytäntö A: Tietyssä hamppulajikeviljelmässä on kustakin valitusta kasvista kerättävä vähintään 30 senttimetrin mittainen osa, jossa on vähintään yksi emikukinto. Näytteet on kerättävä päiväsaikaan ajanjaksona, joka alkaa 20 päivän kuluttua kukinnan alkamisesta ja päättyy 10 päivän kuluttua kukinnan loppumisesta. Keruu on tehtävä järjestelmällisesti siten, että lohkosta saadaan edustava otos; näytteitä ei kuitenkaan kerätä lohkon reunoilta.

Jäsenvaltio voi sallia, että näyte otetaan ennen kuin kukinnan alkamisesta on kulunut 20 päivää, jos kunkin viljellyn lajikkeen osalta otetaan muita edustavia näytteitä edellä esitettyjen sääntöjen mukaan ajanjaksona, joka alkaa 20 päivän kuluttua kukinnan alkamisesta ja päättyy 10 päivän kuluttua kukinnan loppumisesta.

b) Käytäntö B: Tietyssä hamppulajikeviljelmässä on kustakin valitusta kasvista kerättävä sen yläkolmannes. Näytteet on kerättävä päiväsaikaan 10 päivän kuluessa kukinnan loppumisesta systemaattisesti siten, että lohkosta saadaan edustava näyte; näytteitä ei kuitenkaan kerätä lohkon reunoilta. Jos kyseessä on kaksikotinen lajike, näytteeseen on kerättävä ainoastaan emikasveja.

2.2. *Näytteiden koko*

Käytäntö A: otokseen on kerättävä kustakin lohkosta 50 näytettä.

Käytäntö B: otokseen on kerättävä kustakin lohkosta 200 näytettä.

Näytteet on pakattava väljästi kangas- tai paperipussiin ja lähetettävä määrityslaboratorioon.

Jäsenvaltio voi säätää, että tarkistusmääritystä varten kerätään toinen näyte, jonka tuottaja tai määrityksestä vastaava laitos säilyttää.

2.3. *Otoksen kuvaus ja varastointi*

Näytteiden kuivaaminen on aloitettava mahdollisimman pian ja joka tapauksessa 48 tunnin kuluessa millä tahansa menetelmällä, jossa lämpötila on alle 70 °C. Näytteitä kuivataan kunnes niiden paino on vakio ja kosteuspitoisuus 8–13 prosenttia.

Kuivatut näytteet säilytetään väljästi pimeässä ja alle 25 °C:n lämpötilassa.

3. **THK-pitoisuuden määrittäminen**

3.1. *Koenäytteen esikäsittely*

Kuivatuista näytteistä on irrotettava varret ja yli 2 mm:n kokoiset siemenet.

Kuivatut näytteet on jauhettava puolikarkeaksi jauheeksi (seula, jossa on 1 mm:n reiät).

Jauhetta voidaan säilyttää enintään 10 viikkoa kuivassa, pimeässä ja alle 25 °C:n lämpötilassa.

3.2. *Reagenssit ja uuttoliuos*

Reagenssi

— kromatografisesti puhdas delta-9-tetrahydrokannabinoli,

— kromatografisesti puhdas skvalaani sisäisenä standardina.

Uuttoliuos

— 35 mg skvalaania 100 ml: ssa heksaania.

3.3. *Delta-9-THK:n uuttaminen*

100 mg jauhettua määritysnäytettä on punnittava sentrifugiputkeen ja on lisättävä 5 ml uuttoliuosta, joka sisältää sisäistä standardia.

Upotetaan nämä 20 minuutiksi ultraäänihauteeseen. Sentrifugoidaan viiden minuutin ajan 3 000 kierrosta minuutissa ja otetaan talteen THK-supernatantti. Injektoidaan liuos kromatografiin ja suoritetaan kvantitatiivinen määritys.

3.4. *Kaasukromatografia*

a) Välineistö

— kaasukromatografi, jossa on liekki-ionisaatiodetektori ja split/splitless -injektori.

— kolonni, jossa kannabinoidit voidaan erottaa hyvin, esimerkiksi lasinen kapillaarikolonni, jonka pituus on 25 m ja halkaisija 0,22 mm ja joka on kyllästetty 5-prosenttisella fenyylimetyylisiloksaani-tyyppisellä poolittomalla faasilla.

b) Kalibrointiasteikot

Käytäntö A: vähintään 3 astetta ja käytäntö B: vähintään 5 astetta, joihin on sisällyttävä 0,04 ja 0,50 mg/ml delta-9-THK:ta uuttoliuoksessa.

c) Koeolosuhteet

Seuraavat olosuhteet ovat esimerkkejä a alakohdassa mainitulle kolonnille:

— uunin lämpötila 260 °C

— injektorin lämpötila 300 °C

— detektorin lämpötila 300 °C

d) Injektiotilavuus: 1 µl

4. **Tulokset**

Tulos on ilmoitettava kahden desimaalin tarkkuudella grammoina delta-9-THK:ta 100 grammassa analyysinäytettä, joka on kuivattu vakiopainoon. Tuloksen sallittu mittapoikkeama on 0,03 % absoluuttisena arvona ilmoitettuna.

— Käytäntö A: Tuloksena ilmoitetaan yksi määritys analyysinäytettä kohti.

Jos näin saatu tulos on kuitenkin suurempi kuin asetuksen (EY) N:o 1782/2003 52 artiklan 1 kohdassa säädetty raja-arvo, kustakin analyysinäytteestä tehdään toinen määritys. Tällöin tuloksena ilmoitetaan näiden kahden määrityksen keskiarvo.

— Käytäntö B: Tuloksena ilmoitetaan kahden analyysinäytteestä tehdyn määrityksen keskiarvo.

LIITE II

KUIDUNTUOTANTOON TARKOITETUT HAMPPULAJIKKEET, JOISTA VOIDAAN MAKSAA SUORIA TUKIA

a. Kuiduntuotantoon tarkoitetut hamppulajikkeet

Carmagnola

Beniko

Chamaeleon

Cs

Delta-Ilosa

Delta 405

Dioica 88

Epsilon 68

Fedora 17

Felina 32

Ferimon – Férimon

Fibranova

Fibrimon 24

Futura 75

Juso 14

Red Petiole

Santhica 23

Santhica 27

Uso 31

b. Markkinointivuonna 2004/2005 sallitut kuiduntuotantoon tarkoitetut hamppulajikkeet

Bialobrzeskie

Cannacomp [1]

Fasamo

Felina 34 – Félina 34

[1] Ainoastaan Unkarissa

Fibriko TC

Finola

Lipko (1)

Silesia (2)

Tiborszállási (1)

UNIKO-B

(1) Ainoastaan Unkarissa
(2) Ainoastaan Puolassa

LIITE III

VASTAAVUUSTAULUKKO

Komission asetuksen (EY) N:o 2419/2001 artiklat	Tämän asetuksen artiklat
1	–
2	2
3	5
4 artiklan 1 kohta	6 artiklan 1 kohta
4 artiklan 2 kohta	14 artiklan 4 kohta
5	8
6	–
7	–
8	15
9	–
10	16
11	18
12	19
13	21
14	22
15	23 artiklan 1 kohta
16	24
17 artiklan 1 kohta	25 artiklan 1 kohta
17 artiklan 2 kohta	25 artiklan 2 kohta
17 artiklan 3 kohta	23 artiklan 2 kohta
18	26
19	27
20	28
21	29
22	30
23	32
24	34
25	35
26	36
27	37
28	38
29	39
30	49
31 artiklan 1 kohta	50 artiklan 1 kohta
31 artiklan 2 kohta	50 artiklan 3 kohta
31 artiklan 3 kohta	50 artiklan 6 kohta
31 artiklan 4 kohta	50 artiklan 7 kohta
32	51
33	53
34	55
35	56
36	57
37	58
38	59
39	–
40	60
41	61
42	62
43	63
44	68
45	69
46	70
47	71
48	72
49	73
50	74
51	75
52	76
53	–
54	–